

Sprawozdanie z realizacji Strategii Rozwoju alpinizmu

Polskiego Związku Alpinizmu

w roku 2023 i pierwszym półroczu 2024

Dotacje państwowe przyznane w ramach programów

- Program Ministerstwa Sportu i Turystyki „Sport Wszystkich Dzieci” – „W górę – popularyzacja wspinaczki sportowej wśród dzieci i młodzieży”.
- Program dofinansowania ze środków budżetu państwa zadań związanych z przygotowaniem zawodników kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich oraz przygotowaniem i udziałem w mistrzostwach świata i Europy w sportach olimpijskich w 2024 roku.
- Program wspieranie sportów nieolimpijskich poprzez dofinansowanie przygotowania i udziału zawodników we współzawodnictwie międzynarodowym w roku 2023.
- Wykorzystanie pomiarów spektrometrii w bliskiej podczerwieni (NIRS) do oceny intensywności wysiłku w warunkach hipoksji wysokościowej u narciarzy wysokogórskich.
- Program dofinansowania zadań z obszaru wspierania szkolenia sportowego i współzawodnictwa młodzieży w 2023 roku
- Polski Związek Alpinizmu współtworzy także inicjatywę „Nasze Skały”.

Wspinaczka Wysokogórska

Narodowy Ranking Wspinaczki Skalnej

Zgrupowania NRWS przeprowadzone w drugiej połowie 2023 roku i pierwszej 2024:

02-30.07.2023 **Ida Kupś** uczestniczyła w zgrupowaniu szkoleniowym we włoskim Courmayeur. Wspinała się po nieubezpieczonych drogach wielowyciągowych: Ave cesar 7c RP (Trad), oraz sportowo, po drogach obitych. Poprowadziła m. in. Petite danseuse 8a OS, Saume thing more 8b RP oraz Lou Merzeou 8b+ RP.

03.07-05.08.2023 **Bartosz Wilczyński** oraz **Piotr Oleszczuk** w rejonie wspinaczkowym Silvretta w Austrii, pokonali m.in. Bartosz: Skiroute Project 8b, Charity Bouldern 8b, Zimalis Alexandra 8a+, Rombuk 8a+, 2 próba, Ragman 8a+, 2 próba, Pretty Belinda 8a Flash; Piotr: More Shining 8b, Skiroute Project 8b, Charity Bouldern Low 8b, Spidernet 8b, The Pinch 8b. Dodatkowo, w stylu Flash, bouldery Rombuk 8a+ oraz Ragman 8a+.

17.08-07.09.2023 **Karolina Ośka** obrała za cel słynną drogę wielowyciągową na Naranjo de Bulnes w górach Picos de Europa (północna Hiszpania). Jedna z najtrudniejszych dróg wielowyciągowych w Europie, najtrudniejszy wyciąg wyceniany na 8c. Pomimo dobrego przygotowania i celu znajdującego się w zasięgu możliwości zawodniczki, nie udało się pokonać drogi w związku z niesprzyjającą pogodą oraz kontuzją.

15-30.09.2023 zespół w składzie **Majka Mieziako** i **Wojciech Pełka** uczestniczył w zgrupowaniu szkoleniowym w chorwackiej Dalmacji. Wyjazd zakładał wspinanie w stylu OS i szybkim RP. Zespół wspinał się w sektorze Smrka na wyspie Brać, doskonaląc wspinaczkę stylem OS oraz techniki związane z poruszaniem się po formacjach niewystępujących w kraju, takich jak długie przewieszenia w tufach. Dwa tygodnie pozwoliły na realizację założeń w stopniu zadowalającym dla wszystkich uczestników. Najlepsze przejścia: Wojciech Pełka Non de Zeus 8c RP, La bura dura 8b+ 2 próba, Un 8 a 100 euros 8b OS, Prend a moi la 8a+ OS, Tufa Addict, Ninosaure 8b RP, Glagotic line 8a+ OS, Happiness therapy, Crab power, El Patator, I believe I can fly 8a OS. Najlepsze przejścia: Majka Mieziako Tufa Addict 8b RP, Glagolitic line 8a+ RP, Crab power 8a RP, I believe I can fly 8a RP.

Na przełomie października i listopada **Kacper Heretyk** pojechał do Osp w Słowenii z zamiarem poprowadzenia drogi Martina Krpana o wycenie 9a. Z powodu pogarszających się warunków pogodowych mógł jedynie zapatentować poszczególne sekwencje, z zamiarem powrotu do projektu na wiosnę.

Na początku lutego **Piotr Oleszczuk** poprowadził pierwszą tegoroczną akcję w szwajcarskim Ticino. W związku z kontuzją, której nabawił się w listopadzie poprzedniego roku, założone cele wyjazdu stały pod znakiem zapytania, niemniej szybka regeneracja zawodnika pozwoliła na przejścia dróg tylko o nieco niższej wycenie niż planowane: The Dagger 8b, Dreamtime Stand 8a+, Manson 8a, Miss Schweiz 8a.

W drugiej połowie lutego **Kacper Heretyk** wyjechał do słoweńskiego Osp, by ponownie zmierzyć się z ok. 30 metrową, bardzo przewieszoną drogą Martina Krpana o wycenie 9a. Udało mu się poprowadzić obydwie części drogi, co przybliżyło go do pokonania całej drogi w przyszłości.

W tym samym czasie **Agata Wiśniewska** wspinała się w Hiszpanii w Olianie. Celem wyjazdu było

zapoznanie się ze słynną drogą wspinaczkową Mind Control 8c/+ oraz podjęcie próby jej poprowadzenia. Mimo braku pełnego sukcesu na Mind Control, podczas wyjazdu zostało pokonanych kilka dróg o zbliżonych stopniach trudności.

Na przełomie lutego i marca **Małgorzata Rudzińska** wspiniała się w Santa Linya w Hiszpanii. Podczas wyjazdu planowane było wspinanie w stylach OS, Flash i szybkim RP, co udało się zrealizować w całości. Najważniejsze przejścia: Patiasso al. Pallasso w Santa Linya 8a RP, La silla electrica w St. Llorenç de Montgai 7c+ w drugiej próbie oraz Deja Vu w Margalefie 7c+ w drugiej próbie, Antologica w Margalefie 7c OS.

W drugiej połowie marca **Jakub Jodłowski** w Fontainebleau we Francji (zmiana celu ze szwajcarskiej Bavony związana ze złymi warunkami pogodowymi) pokonał znaczną ilość trudnych technicznie i siłowo, klasyków na czele z Controle Technique 7c+, Hyphothese 7c+ oraz ok. 20 7a-7b+.

24.03-16.04.2024 **Karolina Ośka** wspiniała się w Ollanie (Hiszpania). Ze względu na kontuzję nadgarstka na miesiąc przed wyjazdem, nie zrealizowała wszystkich założeń wyjazdu. Po kilku wyczerpujących próbach pokonała drogę Crimptonite o wycenie 8b+.

Juniorzy

Na początku roku 2023 odbył się lodowy wyjazd do Rjukan w Norwegii. Wzięło w nim udział 6 osób z Grupy Młodzieżowej, Adam Bielecki jako bardziej doświadczony kolega, służący młodzieży radą i pomocą oraz jedna osoba niezrzeszona. Cztery 2-osobowe zespoły znacznie poszerzyły swoje umiejętności wspinania w lodzie. Nieomal każdy z uczestników poprowadził wyciąg za WI5. Zrobione drogi to m.in. Svaddefossen WI4 i Topp pa Toppen wariantem soplem za WI4+, Sabotorfossen WI5, Juvsøyale WI6 (w zastanych warunkach max WI5+), Der Graue WI5, Verdens Ende WI5, dwa warianty lodospadu Vemorkbrufoss Vest WI5.

19–25.06.2023 odbyło się Zgrupowanie Kadry Narodowej Juniorów na Frankenjurze. W zgrupowaniu wzięło udział 10 zawodników oraz 2 instruktorów. W trakcie zgrupowania zawodnicy prowadzili łącznie ponad 30 dróg, o wycenach od 8a w górę. Najlepsze wyniki podczas wyjazdu osiągnął Michał Korban – dwie drogi o wycenie 8b oraz 8a+ OS.

14-28.09.2023 w Rodellar w Hiszpanii odbyło się następne Zgrupowanie KNJ. Brało w nim udział 13 uczestników pod opieką trzech instruktorów. Okazało się, że luźna formuła, gdzie każdy może indywidualnie realizować swoje projekty w światowej klasy rejonie, partnerstwo dzięki któremu zespół dzieli się doświadczeniami i razem pracuje nad drogami, wsparcie w zgranej ekipie oraz pozytywna doza motywacji – są najlepszą drogą do sukcesu. Najlepsze wyniki osiągnięte podczas wyjazdu należą do Mileny Ciechanowski (prowadzenie na Ixeia 8b/b+ RP jej najtrudniejsza jak do tej pory droga oraz życiówka w stylu Flash na Ambicion cero 8a), Zosi Dobrzańskiej (życiowy wynik w prowadzeniu OS na drodze L'any que ve ambe 7c) oraz Melanii Smoczyńskiej (Iron man 7b+ OS). Wśród zawodników płci męskiej życiowe wyniki osiągnęli Tymon Heród (El Hijo libre 8c RP), Devora Hombres (7c+ OS), Maciej Janusz (El Salto Angel 8b+ RP) i Bartłomiej Adamczyk (L'any que ve tambe 7c OS).

Grupa Młodzieżowa

26-28.05.2023 odbyło się zgrupowanie szkoleniowe Grupy Młodzieżowej PZA w czeskich piaskowcach – Adrspach i Teplice, pod okiem instruktorów Mikołaja Winiarskiego i Pawła Zielińskiego. Dla części uczestników było to pierwsze doświadczenie związane ze wspinaniem

i asekuracją w piaskowcu. Formacje skalne w Adrspachu i okolicach są dość charakterystyczne i nietypowe. Wspinanie tutaj wymaga umiejętności osadzania asekuracji, która rządzi się nieco innymi prawami, niż tradowe wspinanie w granicie lub wapieniu. Podczas zgrupowania zawodnicy mieli możliwość doskonalenia technik asekuracji i wspinania w rysach, przerysach, zacięciach i kominach różnych rozmiarów, pokonując drogi w stylu OS, Flash, RP oraz na drugiego.

Drogi tradowe:

Prásknuti bičem VIIIb (Teplice) RP – Kacper Heretyk

Janebova VIIa (Dzban, Adrspach) OS – Kacper Heretyk

Stara Cesta VIIa (Adrspach, Winnetu) OS – Kacper Heretyk, OS Maksymilian Parys, Flash Józef Surdel

Trombonek VIc (Adrspach) Flash – Mikołaj Heretyk

Klaksonek VIIa (Adrspach) Flash – Agnieszka Kupiec i RP Mikołaj Heretyk

Klasika VIIb (Bišik, Humambo) Flash – Piotr Bosak

Krokodýlí spára VIIa (Teplice) Flash – Kacper Sosnowski

Koutem VIIa (Teplice) OS – Agnieszka Kupiec

Witamina C VIIa (Teplice) OS – Agnieszka Kupiec

Údolní spára VIIb (Karlík – Království – Adršpach) RP – Maksymilian Parys

Žlutá spára VIIIb (Mravenčí hora – Království – Adršpach) OS – Patryk Kunc

Direttissima VIIa (Kanec – Kamenec – Teplice) OS – Patryk Kunc

Tréninková spára VIIIb (Krakonošovo sedátko – Vstupní obvod – Adršpach) OS – Patryk Kunc

Pionýrská stezka VIIb (Skaut – Skály – Bišik – Teplice) (asekuracja mieszana) OS – Kamil Klimkiewicz, Flash Piotr Bosak

Udolni Špara VIIa (Ruže – Bišik – Teplice) OS – Kamil Klimkiewicz

Drogi sportowe:

Cikánský guláš Xb (Adrspach) RP – Kacper Heretyk

Mrtvý bod Xa (Teplice) OS – Kacper Heretyk

Kill Bill Xb (Teplice) RP – Mikołaj Heretyk

Pohyby vycpane sojky IXa OS – Kacper Heretyk OS i RP Krzysztof Pałka

24.06-02.07.2023 zgrupowanie Grupy Młodzieżowej na Taborze. Pierwsza połowa wyjazdu była pod znakiem deszczu i mocnego ochłodzenia. Nie zniechęciło to jednak uczestników przed działaniem w górach nawet na mokrych drogach – był to ostatni sprawdzian przed wyjazdem do francuskiego Chamonix. Ostatnie dni dały nadzieję na poprawę pogody i zostały bardzo dobrze wykorzystane. Zawodnicy pokonali m. in.:

Ministranckie stygmaty X

Złote runo nicości IX+/X-

Metallica IX+

Fantazja VIII-

15-30.07.2023 odbyło się zgrupowanie alpejskie w Chamonix. Uczestnicy w pierwsze dni wspinali się na igłach od południa oraz od północy. Narzucone zespoły unifikacyjne świetnie przygotowały mniej doświadczonych członków do późniejszego samodzielnego działania. Po aklimatyzacji uczestnicy przenieśli się na bardziej poważne cele np. Filar Walkera na Grandes Jorasses. Ostatnie dni wyjazdu popsulo załamanie pogody. W wyjeździe wzięli udział Józef Surdel, Jakub Siemieniaka, Kamil Klimkiewicz, Martyna Krzywicka, Agnieszka Trybała, Piotr Bosak, Michał Mistela, Jan Chrobak, Patryk Kunc, Bartosz Olenderek, Kacper Heretyk i Jan Gurba. Zespołom udało się przejść między innymi:

Filar Cordiera VII, 6b, TD na Grands Charmoz

Contamine Vaucher 6a na Gendarme 3078m of the Peigne
Voie Kohlmann 6c na Aiguille du Midi
Graś Cosmiques 4c (Aiguille du Midi)
Filar Walkera (Cassin) 6a+ ED1 (Grandes Jorasses)
Ex libris 6b (Brevent)
Nabot Leon (5c/6a) na Pilier Rouge Aiguille de Blaitiere
Grań Motyli (Papillons Arete) 5c/6a Aiguille du Peigne
Marchand de Sable 6a+ na Tour Rouge
Swiss Route / O sole mio 6a+ na Grand Capucin
Fidel Fiasco 6c+ na Aiguille du Blatiere

11-17.09.2023 odbył się obóz unifikacyjny Grupy Młodzieżowej w Bohuslan. Członkowie grupy wspinali się ze starszymi, bardziej doświadczonymi kolegami. W trakcie wyjazdu padły klasyki rejonu, między innymi: Hassan chop 7a, Tor line 6c+, Granitbitten 6c, Afterburner 6b+. W zgrupowaniu wzięli udział: Agnieszka Trybała, Agnieszka Kupiec, Józef Surdel, Kamil Klimkiewicz, Krzysztof Pałka, Maks Parys, Martyna Krzywicka, Piotr Bosak, Michał Mistela.

28-29.10.2023 odbyło się szkoleniowe zgrupowanie GM PZA we wspinaczkę hakowej. Szkolenie miało miejsce w Rudawach Janowickich (Fajka) oraz w Kamieniołomie „Śmiertelny” w Wojcieszowie. Uczestnicy szkolili się pod okiem instruktorów PZA: Mikołaja Winiarskiego oraz Krzysztofa Zabłotnego. Mimo że dla większości było to pierwsze spotkanie z tego typu wspinaniem, to każdemu udało się poprowadzić drogę przynajmniej o wycenie A2, a niektórym również A3. W zgrupowaniu wzięli udział: Agnieszka Trybała, Piotr Bosak, Agnieszka Kupiec, Józef Surdel, Maks Parys, Jan Chrobak, Michał Mistela, Martyna Krzywicka, Kacper Sosnowski, Kamil Klimkiewicz, Krzysztof Pałka, Jakub Siemieniaka, Patryk Kunc.

11-12.11.2023 odbyło się zgrupowanie drytoolowe w Dracia Diera pod Żyliną. Rejon ten oferuje wspinanie na każdym poziomie trudności. Wyjazd miał charakter unifikacyjny. Najwyższą trudność, którą udało się osiągnąć to D10+ Rp (UFO). Oprócz tego uczestnicy przeszli drogi: Babovika D10-, Prekiate zbrane D8, Zlodeji D8 oraz łatwiejsze.

02-10.12.2023 w Dolinie Kieżmarskiej w Chacie przy Zielonym Plesie odbyło się międzynarodowe zgrupowanie alpinistów zimowych z Polski, Słowacji i Słowenii. Była to wspólna akcja PHS i GM.

8-10.03.2024 odbyło się szkolenie lawinowe dla członków Grupy Młodzieżowej PZA. Uczestnicy w ciągu trzech dni odbyli zajęcia teoretyczne oraz praktyczne pod okiem instruktora. Członkowie grupy mieli możliwość szukania za pomocą detektorów, zakopanych pod śniegiem skrzynek z nadajnikiem, a następnie je wysondować. Każdy uczestnik mógł spróbować wykopać potencjalnego poszkodowanego. Nabyta wiedza pozwoli bezpiecznie poruszać się w terenie zagrożonym lawinami oraz pozwoli zawodnikom lepiej dobierać cele do panujących warunków pogodowych.

Wspinaczka Lodowa

Tworząc strategię rozwoju na lata 2017-2027 wspinaczka lodowa nie znajdowała się na liście priorytetów Polskiego Związku Alpinizmu. Wycofanie się Koreańskiej Federacji z pokazu sportu na Zimowych Igrzyskach Olimpijskich w Pjongczang skutecznie opóźniło dyskusje o wejściu sportu do rodziny olimpijskiej przynajmniej o kilka lat (najwcześniejsze perspektywy dotyczyły roku 2026). Sytuacja zaczęła się dopiero zmieniać w ostatnich latach, kiedy gospodarzem ZIO 2030 zostały ogłoszone Alpy Francuskie, a UIAA wraz z Francuską Federacją mocno lobbują wejście wspinaczki

lodowej do programu igrzysk. Jeśli to nastąpi (a decyzja zostanie ogłoszona w 2025 r) prawdopodobnie wskazane będzie przygotowanie nowej strategii rozwoju sportu na lata 2026-2030.

Realizacja strategii rozwoju sportu w latach 2023-24

Początek roku 2022 to agresja Rosji na Ukrainę i wynikające z niej znaczące zmiany dla większości dyscyplin sportowych, w tym wspinaczki lodowej.

Z powodu całkowitego braku możliwości zgrupowań KN w dotychczasowych lokalizacjach i niezmiennego braku infrastruktury w Polsce należało poszukać alternatywnych rozwiązań.

Została nawiązana szeroka współpraca z kadrą Wielkiej Brytanii w wyniku której udało się przeprowadzić zgrupowania w Glasgow oraz wymianę doświadczeń kadry trenerskiej oraz wspomagającej. Zawodnicy współpracowali również z Irańską reprezentacją - trenując na wyspie Kish (najłatwiej dostępna ściana lodowa dla zawodników z Europy) z najlepszymi zawodnikami na świecie (Irańczycy od lat zajmują czołowe miejsca w Mistrzostwach Świata). Jednocześnie, w wyniku konsekwentnej pracy nad promocją sportu wykonywanej przez zawodników KN, w szczególności Olgę Kosek, udało się pozyskać do kadry nowych, utalentowanych wspinaczy, którzy wykazują się nie tylko na poziomie sportowym, ale również ogromnym zaangażowaniem w promocję i rozwój dyscypliny na poziomie swoich klubów wysokogórskich.

Rozrost KN i związane z tym zwiększone zasoby ludzkie pociągnęły w końcu za sobą inicjatywy przystosowania istniejących już w Polsce obiektów do potrzeb wspinaczki lodowej.

W ten sposób w COS OPO Zakopane została przygotowana ściana do treningu wspinaczki na czas. Wciąż nie lodowa, a drewniana, jednak nadająca się do pracy nad czysto fizycznymi aspektami przygotowania zawodników. Warto zaznaczyć, że ten sukces, niestety nie jest nawet połowiczny. Specyfika zawodów w prawdziwym lodzie powoduje, że bez dostępu do ściany lodowej i pracy nad umiejętnościami technicznymi, pomimo bardzo dobrego przygotowania fizycznego nasi zawodnicy nadal pozostają w tyle za krajami, gdzie są możliwości takiego treningu. Został przeprowadzony kurs konstruktora dróg wspinaczkowych prowadzony przez głównego routesettera kadry brytyjskiej Willisa Morrisa (kwiecień 2024). Ponadto najbardziej doświadczeni zawodnicy tj. Olga Kosek, Aleksander Huszczo oraz Jan Mondzelewski zaczęli współpracę z IBE przy tworzeniu opisu systemu kwalifikacji dla trenerów we wspinaczce lodowej w ZSK.

W zakresie rozwoju infrastruktury - niestety PZA nie udało się zrealizować przez te wszystkie lata głównego punktu strategii rozwoju, czyli wybudowanie infrastruktury umożliwiającej przygotowania dla KN czy też upowszechniającej sport. Jednak ciężką pracą samych członków Kadry w połączeniu z klubami, które reprezentują - częściowo udało się taką infrastrukturę rozbudować w postaci adaptacji zewnętrznej ścianki Centrum Sportowo Rekreacyjnego WUM w Warszawie na potrzeby wspinaczki lodowej czy też przystosowania ścian zewnętrznych obiektu wspinaczkowego Skarpa Bytom. Jest to częściowa realizacja strategii, choć nie odbyła się ona przez Związek bezpośrednio. Aktualnie trwają dyskusje z Centralnym Ośrodkiem Sportu dotyczące możliwości stworzenia obiektu umożliwiającego pełne przygotowanie do wspinaczki lodowej w obu dyscyplinach (czyli m. in. wybudowanie ściany lodowej).

Większość rozwoju wspinaczki lodowej zawdzięcza przede wszystkim Oldze Kosek, stąd w 2024 PZA powołał nową komisję wspinaczki lodowej, której przewodniczącą została właśnie Olga. Jej sukcesy sportowe sprawiły, że sport jest coraz bardziej znany i popularny w Polsce. Jest pierwszą w historii (i jedyną, póki co) Polką, która zdobyła medal Mistrzostw Europy, Pucharu Świata, zajęła

drugie miejsce w rankingu Pucharu Świata. Z jednej strony strategia rozwoju sportu miała na celu właśnie umożliwienie osiągania takich sukcesów i z całą pewnością można powiedzieć, że sukcesywne realizowanie tej strategii, opartej o treningi na obiektach zagranicznych, z kadrami innych krajów, przyniosło efekty w postaci choćby wspomnianego pierwszego w historii medalu Mistrzostw Europy (2023). Z drugiej - główny punkt rozwoju dyscypliny opiera się o przygotowanie infrastruktury, a tej ciągle nie ma.

Podsumowanie:

W ciągu ostatnich 7 lat, podczas licznych problemów, z którymi musiała się mierzyć wspinaczka lodowa: pandemia covid-19, która dużo mocniej uderzyła w zimowe sporty niż letnie, wojna Rosyjsko-Ukraińska, która znacznie wpłynęła na sport, zdominowany przez reprezentantów obu tych krajów - strategia realizowana była z dużą skutecznością i przełożyła się na znaczący rozwój sportu kwalifikowanego w kraju. Mądre decyzje i konsekwencja doprowadziły do pierwszych, historycznych osiągnięć - medali Pucharu Europy, Pucharu Świata, Mistrzostw Europy Seniorów, Mistrzostw Świata Juniorów.

W ciągu tych lat powstała Komisja Wspinaczki Lodowej PZA, odbyły się pierwsze szkolenia konstruktorów dróg wspinaczki lodowej, przygotowane są programy kursów trenerskich. Trzy kluby w Polsce zaczęły pracę nad infrastrukturą, co przekłada się na rozwój sportu powszechnego. Kadra regularnie współpracuje z Kadrami Wielkiej Brytanii, a na Mistrzostwa Europy 2025 po raz pierwszy zgłoszone zostały pełne składy w prowadzeniu i czasówkach wśród mężczyzn (zgłoszeni zostali wyselekcjonowani najlepsi zawodnicy).

W kolejnych latach głównie należałoby się skupić na rozwoju infrastruktury, a przy wejściu wspinaczki lodowej do programu Zimowych Igrzysk Olimpijskich - należałoby rozpisać nową strategię rozwoju dla tego sportu uwzględniającą tak znaczącą zmianę.

Pozostałe akcje

Na przełomie maja i czerwca Małgosia Jurewicz i Józek Soszyński wspinali się w Yosemite. W planach mieli pokonanie Reticent Wall na El Capitan. Z powodu rekordowo śnieżnej zimy, cel ten okazał się niemożliwy do wspinania. W zamian zespół zdecydował się na 16-wyciągową drogę Lost in America o trudnościach A4, którą zrobili w 6 dni oraz, jako cel główny, na drogę Kaos 5.7 A4+. Wspinaczkę rozpoczęli 27 maja, zaś na szczycie stanęli po 6 dniach spędzonych w ścianie. Z uwagi na długość wyciągów i ich trudność założyli pokonywanie 2 wyciągów dziennie. Na szóstym wyciągu świeży obryw, prawdopodobnie z tegorocznej wiosny, zabrał płytę z fragmentem drabiny rivet. Ten odcinek obeszlili nowym, wymagającym wariantem, który nazwali Palach Pitons Pass (od nazwiska twórcy haków, które umożliwiły pokonanie tego obejścia), dla którego zaproponowali wycenę A4.

W drugiej połowie czerwca, Dominik Cyran, Maciej Kucaba i Filip Babicz (PHS) działali w Alpach, w rejonie Mont Blanc.

14.06. Dominik z Maciejem wstawili się w drogę Fidel Fiasco (6c+, 350m) na Blatierze. Ze względu na niekorzystne warunki pogodę, brak aklimatyzacji i duże trudności, wycofali się, by po południu wspiąć klasyk – Nabot Leon 5c, 180 m.

17.06. ten sam zespół wraz z Carrie Beadle, wspiął drogę Bonatti-Tabou (OS, 6b+, 230 m) na Chandelle du Tacul.

24.06. Dominik z Filipem Babiczem zrobili drogę Bertone-Zapelli (OS, 7a+, 300 m) na pointe de l'Androsace.

28-30.06. Dominik z Filipem pokonali grań Peutery.

30.06-11.08.2023 odbyło się zgrupowanie w Kordylierce Białej w Peru. W skład zgrupowania weszli z ramienia PHS Michał Nowicki oraz Jakub Ciechański, z ramienia Grupy Młodzieżowej PZA Agnieszka Kupiec oraz Maksymilian Parys. Podczas zgrupowania pokonano:drogi:

06.07 Dolina Yacca – Mission Lunatica 6c+ Flash 170 m – A. Kupiec, M. Parys

10.07 Dolina Yacca – Mal de Panza 7a 300 m – A. Kupiec, M. Parys

12.07 Churup (5495 m n.p.m.) M5 450m – J. Ciechański M. Nowicki

18.07 Próba wytyczenia nowej drogi na nienazwany wierzchołek (ok. 5600 m n.p.m.) znajdujący się w grani pomiędzy Artensoraju i Caraz najprawdopodobniej dziewiczą ścianą. Z powodu niekorzystnych warunków śnieżnych próba wytyczenia nowej drogi zakończyła się ok. 15 m pod granią. Wspinacze pokonali ok. 450 m deniwelacji dziewiczym, wspinaczkowym terenem o trudnościach do M4+, AI4 – J. Ciechański M. Nowicki

24.07 Tocclaraju (6034 m n.p.m.) – SW Ridge D- AI3 – A. Kupiec, M. Nowicki

24.07 Hatun Ulloc – Karma de los Condores 5.11+, 350 m – M. Parys, Michał Czech

02.08. - Sfinks (5325 m n.p.m.) – Original Route 6b, 750 m, OS – A. Kupiec, M. Parys

Hatun Ulloc – Compania Vertical 7b, 200 m – A. Kupiec, M. Parys

10.07-08.08.2023 odbyło się zgrupowanie w Cordillera Blanca w peruwiańskich Andach. Michał Czech i Kinga Biernat pokonali następujące drogi: Compania Vertical, 6c+ Karma de los Condores Direct, 6c+ R, 700 m, OS; Karma de los Condores 7a, 350 m, Flash (Michał Czech w zespole z Maksem Parysem); Cruz del Sur 7a+, 750 m, Flash/OS.

15.07-30.07.2023 Wojciech Kujawski i Krzysztof Balon (wraz z Piotrem Kowalczykiem i Grzegorzem Spyrką, którzy nie ubiegali się o dofinansowanie PZA) wspiął się w rejonie Chamonix we francuskich Alpach. Najlepsze przejścia: Esprit de clocher 7a, OS (Balon, Spyrka) oraz Allain Leininger 5c 1000 m os i Super Dupont 7b 200m A0 (Kujawski, Kowalczyk).

01-10.08.2023 Jan Gurba, Patryk Kuncow, Kacper Heretyk i Robert Pallus odbyli zgrupowanie w Dolomitach. W trakcie wyjazdu wspinali się w kruchym wapiennym terenie. Ze względu na niekorzystne warunki pogodowe, zweryfikowali zaplanowane cele. Drogi które przeszli to Via zoe 7b Flash, Roberto 83 7a RP gelbe mauer 7b 1xAF, droga wejściowa IV OS Cima Grande oraz Ryba 7b+ z której musieli dokonać wycofu po pokonaniu trudności, ze względu na złe warunki pogodowe.

13.08-05.09.2023 w górach Prokletije, Agnieszka Kupiec i Martyna Krzywicka wytyczyły drogi wielowyciągowe na 160 m turni, którą nazwano Zakłęty Mnich. Zostały wytyczone 2 drogi: Córki Burzy 8-/160 m i Komin Szamanki 7+/140 m oraz 2 projekty, których proponowane wyceny to: wariant Stormborn 7b i droga La Vida Locka 7c/150 m.

12-26.09.2023 Jan Gurba, Patryk Kunc i Kacper Heretyk odbyli wyjazd do Taghi w Maroku. Dokonania podczas wyjazdu:

Pierwsze polskie przejście drogi Babel (7c+ 800 m RP) – Jan Gurba, Kacper Heretyk

Przejście drogi Into the blue (7c 450 m OS) – Jan Gurba i Patryk Kunc

Przejście drogi La Mano del Maroc (7b+ 350 m flash) w zespole trójkowym Jan Gurba, Kacper Heretyk i Patryk Kunc

Poprowadzenie drogi Zebda (7b+ 220 m OS) – Kacper Heretyk i Patryk Kunc

D'antonion et les tres Mousquetaires (7c+ 500 m A0) ostatnia odcinek drogi o wycenie 7b został pokonany metodą hakową – Jan Gurba, Kacper Heretyk i Patryk Kunc

12-26.09.2023 Michał Brożyna i Grzegorz Hajny wspinali się w wąwozie Taghia w Maroku (Atlas

Wysoki). Zawodnicy przeszli następujące drogi:

Classe Montagne Épinal, 6c+/280 m OS

Belle et Bèrbere, 6b/280 m, OS

Into the blue 7c/500 m, OS

Widi Azry 7a/500 m, OS (Michał Brożyna z Patrykiem Kuncem ze względu na chorobę kol. Grzeška Hajnego)

Ponadto podjęli zaawansowane próby na drogach: Les Rivières Pourpers 7b+/500 m (10 wyciągów) oraz No Rest for the Wicked 7c+/850 m (10 wyciągów).

15-22.10.2023 zespół Małgorzata Jurewicz i Józef Soszyński przeszedł drogę Surgeon General A5 na Południowo wschodniej ścianie El Capitan. Było to siódme przejście tej legendarnej drogi, w tym drugie polskie.

20.09-25.10.2023 Paweł Bańczyk, Krzysztof Pałka i Bartłomiej Żytkiewicz w Yosemite (USA), przeszli klasycznie wszystkie wyciągi Freeridera, pokonując drogę od dołu, bez zostawiania depozytów i zjeżdżania ścianą.

24.09-12.10.2023 zespół w składzie Karolina Ośka, Paweł Zieliński, Michał Tomasik (oraz Daria Bryłova – bez dofinansowania PZA) wspinali się w Wąwozie Taghia w Atlasie Wysokim. Zgrupowanie szkoleniowe zaowocowało przejściami kilkunastu bardzo poważnych i wymagających dróg na poziomie trudności 7b do 7c+.

20.10-14.11.2023 Jakub Ciechański i Filip Orewczyk w Yosemite (USA). Z powodów logistycznych i pogodowych nie osiągnięto głównego celu, dokonano przejścia celu alternatywnego- kombinacji South Wall i Southern Man na Washington Column 5.10 C2+. Cele szkoleniowe zostały osiągnięte. Uczestnicy wyjazdu trenowali techniki hakowe, wspinania w stylu big wall oraz pokonywanie typowych dla regionu formacji rysowych.

W listopadzie 2023 Aleksandra Przybysz wyjechała do południowego Chile, by wraz z główną polską partnerką Agnieszką Kupiec wspiąć się w Cochamo Valley. Zawodniczki wytyczyły nową blisko 400-metrową drogę na ścianie Pared del Tiempo w rejonie Amphiteathro (Carpe Diem, 400m, 9 wyciągów, 5.12) z asekuracją tradycyjną. Dodatkowo zawodniczki pokonały:

No Hay Hoyes, OS

Los Manos del Dia, OS (6 pierwszych wyciągów)

Al Centro y al Dentro, RP

Na przełomie grudnia 2023 i stycznia 2024, Michał Czech, Jakub Kokowski, Paweł Zieliński i Damian Bielecki odbyli zgrupowanie szkoleniowe El Chalten, Patagonia w Argentynie. Zawodnicy wspinali się w masywie Fitz Roya i Cerro Torre. Wykaz pokonanych dróg:

Cara Este, 450m 6a 30° OS, Aguja de la S: Michał Czech, Jakub Kokowski

Warianty drogi 40° Gruppo Ragni 6c, 700 m (+ 300 m na szczycie), Aguja de Poincenot, klasycznie (1xRK, reszta OS) w 2 dni: Michał Czech, Jakub Kokowski

Chiaro di Luna 750 m, 6b+ OS, Aguja Saint Exupery: Damian Bielecki i Paweł Zieliński

The Last Gringos Standing 6c+ OS, Aguja Saint Exupery, 550 m na Punta Cristina + 80 m na główny wierzchołek w 1,5 dnia: Michał Czech, Jakub Kokowski

Comesaña – Fonrouge, 400 m, 30°, 6b+, na Aguja Guillaumet: Damian Bielecki i Paweł Zieliński

Trawers Motocross: Comesaña – Fonrouge (400 m, 30°, 6b+) na Aguja Guillaumet + trawers Cresta Sur + górna część drogi Argentyńskiej na Aguja Mermoz (~350m, 6a+), klasycznie (poza zjazdami) w 10h20min: Jakub Kokowski, Paweł Zieliński

Voie Des Bénitiers 7b, 400 m RP na wschodniej ścianie El Mocho: Michał Czech oraz Agustin de la Cerda.

Na początku lutego 2024 Roman Czoch i Maksymilian Parys wyjechali w Alpy w rejon Chamonix z zamiarem wspinania się północną ścianą Petit Dru, drogą Horth Culuoir lub Allain-Leininger. Drugiego dnia wspinaczki spadła na nich lawina powodując kontuzję Maxa i tym samym uniemożliwiając osiągnięcie planowanego celu. Po kilku dniach restu, pomimo kontuzji, zespół pokonał drogi Goulotte Pellissier na Pointe Lachenal (OS, M6, TD-) i E-logic na Triangle du Tacul (A0, ED M7+).

Na przełomie lutego i marca 2024 Małgorzata Jurewicz i Józef Soszyński zaplanowali zimową akcję w norweskim Romsdal. W planach mieli przejście Drogi Norweskiej w stylu alpejskim, na północnej ścianie Trollveggen. Niesprzyjające warunki pogodowe oraz błąd taktyczny i braki odpowiedniego do zastanych warunków sprzętu, uniemożliwiły osiągnięcie celu.

Wspinaczka Sportowa

Organizacja szkolenia we wspinaczce sportowej

Kadra narodowa seniorów

Organizacja szkolenia oparta była o PROGRAM PRZYGOTOWAŃ DO IGRZYSK OLIMPIJSKICH – PARYŻ 2024 (wersja 2023).

W pierwszym półroczu 2023 zrealizowano wszystkie zaplanowane zgrupowania i konsultacje szkoleniowe KN. Wszyscy zawodnicy prezentują stabilną formę, co widać w osiągniętych przez nich wynikach na zawodach odbywających się w I półroczu, a osiągnięte rezultaty są bardzo dobrym prognostykiem Mistrzostwami Świata.

KKN i ZKN w I półroczu:

01-10.01.2023 – COS-OPO Zakopane
24.01-07.02.2023 – Barcelona/Hiszpania
29.01-05.02.2023 – COS-OPO Zakopane
10-19.02.2023 – COS-OPO Zakopane
14-24.03.2023 – COS-OPO Zakopane
11-17.04.2023 – COS-OPO Zakopane
17-23.04.2023 – Colmar/Francja
09-17.05.2023 – Los Angeles/USA

W drugim półroczu 2023 zrealizowano wszystkie zaplanowane konsultacje, zgrupowania krajowe i zagraniczne oraz wszystkie zawody krajowe.

Przeprowadzono również szkolenia kadry trenersko-instruktorskiej. Trening psychomotoryczny zawodnika wysokiego wyczynu, przeprowadzone przez Akademię Trenerską. W szkoleniu uczestniczyli: Mateusz Mirosław, Tomasz Mazur oraz Ewa Białkowska. Szkolenie Trening grup młodzieżowych, prowadzone również przez Akademię Trenerską, w którym udział wzięła Ewa Białkowska.

Liczba szkoleniowców i osób współpracujących w okresie sprawozdawczym:

Szkoleniowcy i osoby współpracujące	Liczba szkoleniowców i osób współpracujących
Trener Główny	1
Trener Asystent	2
Trener współpracujący	2
Lekarz	---
Terapeuta	1
Psycholog	1
Dietetyk	---
Inni (technik, serwisant, itp.)	21
Sparingpartner	---
Łącznie	9

Kadra młodzieżowa

Szkolenie kadry młodzieżowej było oparte o ministerialny program dofinansowań FRKF. Za organizację akcji szkoleniowych w ramach powyższej umowy byli odpowiedzialni trenerzy grup młodzieżowych: Paweł Wyciślik i Monika Prokopiuk-Kawecka, wspierani przez cały sezon akcyjnie przez Pawła Orłowskiego i Kajetana Pawelca, natomiast od stycznia 2024 Paweł Orłowski wszedł oficjalnie w skład zespołu szkoleniowego grup młodzieżowych.

W 2023 w pracę z najlepszymi zawodnikami kadry narodowej była zaangażowana psycholog Dominika Zapotoczna, od stycznia 2024 akcyjnie w trakcie zgrupowań/konsultacji szkoleniowych.

W zgrupowaniach/konsultacjach w Polsce i zagranicą, brali udział najlepsi zawodnicy spośród szerokiego składu kadry narodowej. Reprezentacja na zawody międzynarodowe wybierana była w oparciu o Kryteria powołań na zawody międzynarodowe.

W okresie sprawozdawczym kadra młodzieżowa uczestniczyła w dwunastu zawodach międzynarodowych organizowanych przez IFSC, w tym na dwóch imprezach mistrzowskich: Mistrzostwa Świata Juniorów w Seulu/Korea Południowa i Mistrzostwa Europy Juniorów w Duisburgu/Niemcy.

Zawodnicy młodzieżowej kadry narodowej wywalczyli w okresie sprawozdawczym cztery medale zawodów mistrzowskich: Maria Szwed – srebro Mistrzostw Świata Juniorów i złoto Mistrzostw Europy Juniorów na czas w grupie wiekowej młodzieżowców, Martyna Stokowiec – złoto Mistrzostw Europy Juniorów na czas w grupie wiekowej juniorów młodszych, oraz Maja Oleksy – brąz Mistrzostw Europy w prowadzeniu wśród juniorów. Najlepsi spośród młodzieżowych reprezentantów Polski, zaczęli również rywalizację w seniorskich zawodach międzynarodowych.

Zawody Krajowe

W roku sprawozdawczym odbyły się następujące zawody krajowe organizowane bądź wspierane przez PZA:

Puchar Polski SiM (B) – 25-26 lutego 2023

Puchar Polski Mł, JM, J (B) – 4 marca 2023

Puchar Polski Mł, JM, J (P) – 11 marca 2023

Mistrzostwa Polski SiM (C) – 12 marca 2023

Puchar Polski Mł, JM, J (C) – 12 marca 2023

Mistrzostwa Polski SiM (P) – 17-19 marca 2023

Akademickie Mistrzostwa Polski – 24-26 marca 2023

Puchar Europy i Puchar Europy Juniorów (C) – 1-2 kwietnia 2023

Puchar Polski Mł, JM, J (C) – Łódź, 2023-05-13

Puchar Polski SiM (C) – Łódź, 2023-05-13

Puchar Polski Mł, JM, J (P) – Wrocław, 2023-05-27

Puchar Polski SiM (P) – Wrocław 2023-05-27

Finał Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży – Bytom, 2023-06-15/18

Mistrzostwa Polski Mł, JM, J (B) – Bytom, 2023-06-16

Mistrzostwa Polski Mł, JM, J (P) – Bytom, 2023-06-17

Mistrzostwa Polski Mł, JM, J (C) – Bytom, 2023-06-18

Puchar Polski DM, D (P) + Mistrzostwa Małopolski DM, D, Mł, JM (P) – Wieliczka, 2023-09-1

Puchar Polski DM, D, Mł (C) – Jabłonna, 2023-09-30

Puchar Polski SiM (P) – Lubin 2023-09-30

Puchar Polski DM, D, Mł (P) – Jabłonna, 2023-10-01
Puchar Polski Mł, JM, J (B) i Mistrzostwa Polski M (B) – Bielsko-Biała, 2023-10-07/08
Mistrzostwa Śląska DM, D, Mł, JM i J (P) – Tarnowskie Góry, 2023-11-12
Mistrzostwa Polski S (B) – Kraków, 2023-11-18/19
Mistrzostwa Śląska DM, D, Mł, JM i J (C) – Gliwice, 2023-11-19
Puchar Polski DM, D (B) + Mistrzostwa Małopolski DM, D, Mł, JM (B) – Kraków, 2023-11-25
Mistrzostwa Polski S – Lublin, 2023-12-03
Mistrzostwa Śląska DM, D, Mł, JM, J (B) – Bytom, 2023-12-09
Mistrzostwa Polski SiM (B) + Kwalifikacje – Łódź, 2024-03-02/03
Mistrzostwa Polski SiM (C) – Łódź, 2024-03-03
Puchar Polski Mł, JM, J (C) – Łódź, 2024-03-03
Mistrzostwa Polski SiM (P) + Kwalifikacje – Wrocław, 2024-03-08/10
Puchar Europy (C) – Lublin, 2024-03-16/17
Puchar Europy Juniorów (C) – Lublin, 2024-03-16/17
Akademickie Mistrzostwa Polski – Lublin, 2024-03-22/24
Puchar Polski Mł, JM, J, M (B) – Bytom, 2024-03-23
Puchar Polski Mł, JM, J (C) – Wrocław, 2024-04-13
Puchar Polski SiM (C) – Wrocław, 2024-04-13

Zawody krajowe odbywające się w Lublinie 3.12.2023, były jednocześnie kwalifikacją do reprezentacji Polski Seniorów na PE oraz pierwsze trzy PŚ. Kwalifikacje zdobyło 6 zawodników – Aleksandra Mirosław, Patrycja Chudziak, Anna Brożek, Natalia Kałucka, Aleksandra Kałucka oraz Marcin Dzieński.

Starty reprezentacji w zawodach międzynarodowych

Komisja Wspinaczki Sportowej w okresie sprawozdawczym była zaangażowana w przygotowania do Igrzysk Europejskich, które odbędą się w Tarnowie w czerwcu 2023. Funkcję reprezentacyjną na oficjalnych spotkaniach pełnił przewodniczący Piotr Bunsch. Współpracę pomiędzy PZA i Spółką Igrzyska koordynowała KWS. Współpraca obejmuje dostarczenie wykwalifikowanych pracowników do pracy przy wydarzeniu: sędziów, routesetterów i obsługę techniczną. Krajowym koordynatorem sędziów został Rafał Kanowski. Wybór zespołu routesetterów koordynuje Piotr Smaroń.

Kadra Seniorów

Pierwszą imprezą międzynarodową w sezonie 2023 dla zawodników kadry narodowej był odbywający się w dniach **01-02.04.2023 w Tarnowie/Polska Puchar Europy**. Wzięli w nim udział następujący zawodnicy: Aleksandra Mirosław, Natalia Kałucka, Aleksandra Kałucka, Patrycja Chudziak, Anna Brożek, Maria Szwed, Daria Marciniak, Marcin Dzieński, Oskar Szalecki, Mikołaj Wróblewski, Hubert Przytuła, Jan Tkacz, Jan Kroszka, Bartłomiej Podlewski i Olaf Malinowski. Start w wykonaniu naszej reprezentacji był bardzo dobry, w szczególności w wykonaniu reprezentacji kobiet.

Pierwsze cztery miejsca klasyfikacji końcowej zajęły Aleksandra Mirosław, Natalia Kałucka, Aleksandra Kałucka oraz Patrycja Chudziak, 6 pozycję wywalczyła Anna Brożek. Zarówno dla Marii Szwed, jak i Darii Marciniak start ten był debiutem na arenie międzynarodowej w rywalizacji seniorskiej. Maria Szwed awansowała do finałowej 16-tki, zajmując ostatecznie 15 pozycję, a Daria Marciniak otarła się o finał i została sklasyfikowana na 17. pozycji. U mężczyzn zawody wygrał Marcin Dzieński ustanawiając przy tym nowy rekord Polski z czasem 5:31s. Oskar Szalecki z kolei poprawił swój rekord życiowy, który wynosi aktualnie 5:53s i zajął czwartą pozycję. Mikołaj

Wróblewski awansował do rundy finałowej i został sklasyfikowany na 10 pozycji. Pozostali mężczyźni zajęli odpowiednio miejsca: Hubert Przytuła – 21, Jan Tkaczyk – 25, Jan Kroszka – 26, Bartłomiej Podlewski – 28, Olaf Malinowski – 29.

Odbyło się pięć edycji Pucharu Świata, w których zawodnicy KN odnotowali bardzo dobre starty w konkurencji na czas. Był to PŚ w Seulu/Korea Pd. (28-30.04), PŚ w Dżakarcie/Indonezja (06-07.05), PŚ w Salt Lake City/USA (19-21.05), PŚ w Viillars-sur-Ollon/Szwajcaria (30.06-02.07) oraz PŚ w Chamonix/Francja (07-09.07).

Aleksandra Mirosław startując w trzech pierwszych edycjach Pucharu Świata na każdym z tych zawodów stawała na najwyższym podium zdecydowanie pokonując swoje rywalki, przy czym na pierwszej z edycji PŚ cztery razy pobiła swój własny rekord świata, który aktualnie wynosi 6:25s. Natalia Kałużka również odnotowała bardzo dobre starty zdobywając srebrny medal Pucharu Świata w Seulu oraz wygrywając swój pierwszy w karierze Puchar Świata w Villars, poprawiając przy tym znacznie swój rekord życiowy. Dobre występy zanotowała również Aleksandra Kałużka, która na PŚ w Dżakarcie zdobyła brązowy medal. Patrycja Chudziak trzykrotnie awansowała do rundy finałowej zawodów. Na poszczególnych Pucharach Świata zajęła odpowiednio 48, 15, 13, 18 i 14 pozycję. Anna Brożek z kolei do finałowej 16-tki awansowała raz i na poszczególnych edycjach zajmowała odpowiednio 11, 25, 32, 22 i 17. Marcin Dzieński nie awansował do finałowej szesnastki na żadnym z Pucharów Świata, zajmując odpowiednio 22, 32, 29, 28 i 71 pozycję. Dzięki bardzo dobrym startom oraz uzyskanym czasom zawodniczki Aleksandra Mirosław, Natalia Kałużka i Aleksandra Kałużka osiągnęły minimum czasowe oraz miejsce na Mistrzostwa Świata.

Najważniejszą imprezą w drugim półroczu były Mistrzostwa Świata, które odbyły się w dniach 01-12.08.2023 w Bernie (Szwajcaria). Zakładane tam rezultaty nie w pełni zostały zrealizowane. Z planowanych 3 medali zdobyliśmy jeden brązowy medal, który wywalczyła Aleksandra Mirosław. W pierwszej ósemce uplasowały się dwie zawodniczki Aleksandra Kałużka zajmując 4. miejsce oraz Patrycja Chudziak, która zajęła 6. miejsce. Powodem nieosiągnięcia zamierzonych celów na tych zawodach była bardzo wysoka stawka i presja, która udzieliła się nie tylko naszym zawodnikom, ale również innym najlepszym zawodników świata. Były to bowiem zawody, na których dwa pierwsze miejsca zdobywały kwalifikację na Igrzyska Olimpijskie w Paryżu.

W drugiej połowie sezonu zawodnicy wspinaczki na czas wzięli udział w jednym Pucharze Europy, na którym świetnie zaprezentowały się siostry Aleksandra i Natalia Kałużka zajmując odpowiednio 1. i 2. miejsce. Odbył się również jeden Puchar Świata w Wujiang na którym najlepsze miejsca wywalczyła Natalia Kałużka zajmując tam 2. miejsce.

Bardzo ważną imprezą były zawody w Rzymie w dniu 15.09.2023, na której odbyła się druga kwalifikacja na Igrzyska Olimpijskie do Paryża. Z zawodów tych kwalifikowali się zawodnicy, którzy zajęli 1 miejsce. Kwalifikację tę wywalczyła Aleksandra Mirosław zapewniając sobie tym start w IO.

Bardzo dobre miejsca zajęły nasze zawodniczki w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata. Całą kwalifikację wygrała Natalia Kałużka, 2 miejsca zajęła Aleksandra Mirosław, 6 miejsce Aleksandra Kałużka.

Kadra młodzieżowa

Reprezentanci młodzieżowej kadry narodowej w okresie sprawozdawczym wzięli udział w następujących zawodach międzynarodowych:

PEJ (B) – Graz, 05-07.05.23

MEJ (B,C) – Duisburg, 08-11.06.23

PEJ (P,C) – Imst, 30.06-02.07.23

Biuro Zarządu
00-561 Warszawa
ul. Mokotowska 24

NIP: 527-21-39-619

+48 504 002 610
biuro@pza.org.pl

MŚJ (P,B,C) – Korea Płd., 19-27.08.23
MEJ (P) – Helsinki, 16-17.09.23
PEJ (C) – Hamburg, 24.09.23
PEJ (C) – Lublin, 15-17.03.2024
PEJ (B) – Curno, 04-07.04.2024
PE (B) – Klagenfurt, 25-27.04.2024
PEJ (B) – Graz, 02-05.05.2024
PEJ (C) – Mezzolombardo, 23-25.05.2024
PE (C) – Mezzolombardo, 23-25.05.2024

Osiągając następujące wyniki medalowe w zawodach mistrzowskich i pucharowych:

Medale zawodów mistrzowskich:

Mistrzostwa Świata Juniorów:

Maria Szwed – 2 miejsce (czas) – Seul

Mistrzostwa Europy Juniorów:

Martyna Stokowiec – 1 miejsce (czas) – Duisburg 2023

Maria Szwed – 1 miejsce (czas) – Duisburg 2023

Maja Oleksy – 3 miejsce (prowadzenie) – Helsinki 2023

Medale zawodów pucharowych:

Puchar Europy Juniorów:

Maria Szwed – 3 miejsce (czas) – Imst 2023

Maria Szwed – 3 miejsce (czas) – Hamburg 2023

Oskar Szalecki – 3 miejsce (czas) – Imst 2023

Maja Oleksy – 3 miejsce (prowadzenie) – Imst 2023

Daria Marciniak – 1 miejsce (na czas) – Lublin 2024

Klasyfikacja generalna Pucharu Europy Juniorów 2023:

Martyna Stokowiec – 2 miejsce (czas)

Maria Szwed – 2 miejsce (czas)

Udział w konsultacjach, zgrupowaniach i zawodach

Kadra młodzieżowa

Młodzieżowa kadra narodowa wzięła udział w następujących akcjach w Polsce:

Puchar Polski Mł, JM, J (C), Łódź 2023-05-13

Puchar Polski Mł, JM, J (P), Wrocław 2023-05-27

Puchar Polski SiM (P), Wrocław 2023-05-27

Mistrzostwa Polski Mł, JM, J (B), Bytom 2023-06-16

Mistrzostwa Polski Mł, JM, J (P), Bytom 2023-06-17

Mistrzostwa Polski Mł, JM, J (C), Bytom, 2023-06-18

ZKN Innsbruck, 05-13.07.23

Puchar Polski SiM (P) Lubin, 2023-09-30

Puchar Polski Mł, JM, J (B) i Mistrzostwa Polski M (B) Bielsko-Biała, 2023-10-07/08

Mistrzostwa Polski S (B) Kraków, 2023-11-18/19

ZKN Zakopane, 25.11-03.12.23

ZKN Zakopane, 10-21.01.2024

KKN Lublin, 16-18.02.2024

Mistrzostwa Polski SiM (B) + Kwal. Łódź, 2024-03-02/03

Mistrzostwa Polski SiM (C) Łódź, 2024-03-03

Puchar Polski Mł, JM, J (C) Łódź, 2024-03-03

Mistrzostwa Polski SiM (P) + Kwal. Wrocław, 2024-03-08/10

Puchar Polski Mł, JM, J, M (B) Bytom, 2024-03-23

Puchar Polski Mł, JM, J (C) Wrocław, 2024-04-13

Puchar Polski SiM (C) Wrocław, 2024-04-13

Mistrzostwa Polski Mł (P) Puchar Polski JM i J (P) Gliwice, 2024-05-24/26

Sport powszechny – popularyzacja wspinaczki sportowej poprzez szkolenie dzieci i młodzieży

Od stycznia 2023 zostało kontynuowane z wykorzystaniem dwóch programów: BP i FRKF. Szkoleniem zawodników w programie olimpijskim zajmował się Mateusz Mirosław oraz Tomasz Mazur, zaś w programie FRKF do września 2022 Paweł Wyciślik, którego wspierał Kajetan Pawelec, Marek Chłopaś i inni trenerzy klubowi. Po tym okresie do pracy przy planowaniu dalszego szkolenia wróciła Monika Prokopiuk-Kawecka, od stycznia 2023 wsparta ponownie przez Pawła Wyciślika. Nastąpił podział na grupy szkoleniowe: zawodnicy specjalizujący się w prowadzeniu i boulderingu (trener Wyciślik) oraz zawodnicy specjalizujący się w konkurencji na czas (trener Prokopiuk-Kawecka).

W okresie od kwietnia 2022 do maja 2023 szkolenie było oparte o organizację zgrupowań i konsultacji krajowych (dla zawodników z kadry seniorskiej także zagranicznych), z wykorzystaniem komercyjnych obiektów wspinaczkowych oraz OPO COS Zakopane. Najlepsi zawodnicy, spełniający określone kryteria, mieli możliwość startu w zawodach międzynarodowych rangi Pucharu Europy, Pucharu Europy Juniorów, Mistrzostw Europy, Mistrzostw Świata Juniorów.

W 2023 roku w przeprowadzeniu zadania „W górę – popularyzacja wspinaczki sportowej wśród dzieci i młodzieży” realizowanego z Programu Ministerstwa Sportu i Turystyki „Sport Wszystkich Dzieci” uczestniczyło 9 klubów zrzeszonych w PZA, z siedmiu województw.

Projekt był prowadzony od maja do grudnia 2023 roku i obejmował 2 komponenty: prowadzenie zajęć sportowych oraz zakup sprzętu sportowego dla klubów realizujących.

Zadanie było koordynowane przez Justynę Ciborowską (koordynatorka krajowa) oraz Piotra Bąbla (koordynator regionalny).

Przeszkolonych zostało niemal 500 dzieci, ośrodki wyposażono w kilkadziesiąt zestawów sprzętu niezbędnego do prowadzenia zajęć. Projekt ma być kontynuowany w 2024 roku – wniosek złożony w MSiT czeka na rozstrzygnięcie. Do tegorocznej edycji zgłosiło się 12 klubów gotowych objąć szkoleniem blisko 800 dzieci.

W zajęciach w 2023 roku uczestniczyły m. in. dzieci z lokalnego Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii, a od roku bieżącego planujemy otworzyć także grupę dla dzieci z niepełnosprawnością, dążąc do niwelacji wszelkich wykluczeń. Projekt został poszerzony o komponent organizacji wydarzeń – amatorskich zawodów wspinaczkowych oraz doszkalania kadr pracujących z dziećmi i młodzieżą.

Wspinaczka osób z niepełnosprawnością

Z racji wzrastającej popularności wspinaczki wśród osób z niepełnosprawnościami, co wyraża się nie tylko liczbą zawodów organizowanych przez federacje i związki w innych krajach, ale także wprowadzeniem wspinaczki jako dyscypliny paraolimpijskiej (wspinaczka zadebiutuje na Igrzyskach paraolimpijskich w Los Angeles 2028) Zarząd PZA powołał Pełnomocnika ds. sportu osób z niepełnosprawnościami.

Pełnomocnik zbiera rozproszone dobre praktyki wspinania z OzN, które istnieją w Polsce (wypracowane m.in. przez środowisko toruńskie, łódzkie) do formy szkoleń i materiałów, które będą przygotowywać instruktorów do pracy z OzN. 13.04.2023 r. odbyły się pierwsze pilotażowe warsztaty dla instruktorów zainteresowanych tą tematyką. Będą organizowane jeszcze dwukrotnie do końca 2023 roku przy wsparciu Uniwersyteckiego Klubu Wspinaczkowego. Pełnomocnik zajmuje się również nawiązywaniem relacji z innymi federacjami pod kątem pracy z OzN oraz pozyskiwaniem środków na zawody i rozwój wspinaczki osób z niepełnosprawnościami.

W ramach działań PZA w obszarze parawspinaczki w okresie sprawozdawczym, zostały zorganizowane 2 edycje, dwudniowych warsztatów **Jak wspinąć się z osobami z niepełnosprawnościami na ścianie wspinaczkowej**. Zajęcia prowadzili: Anna Radziejowska oraz Paweł Grenda, Bogusław Kowalski i Jakub Radziejowski.

Warsztaty odbyły się w terminach:

20 oraz 21 marca 2024 r. – edycja w Krakowie, na wniosek KS Korona.

23 oraz 24 kwietnia 2024 r. – edycja w Poznaniu dla instruktorów z Poznania, Szczecina, Zielonej Góry i Trójmiasta.

Łączna liczba uczestników: 36, z czego instruktorów i trenerów klubów zrzeszonych w PZA ok. 12. Obie edycje cieszyły się dużym powodzeniem. Instruktorzy są zainteresowani tematyką pracy z OzN i zdobywania doświadczeń w tym obszarze.

Przygotowano dwa wnioski o dofinansowanie do Ministerstwa Sportu i Turystyki dot. działań związanych z parawspinaczką – otrzymano dofinansowanie na 1 z nich - na organizację Zawodów. Będą one miały miejsce w 2 połowie 2024 r.

Objęto honorowym patronatem Poradnika **Jak wspinąć się z osobami z niepełnosprawnościami na ścianie wspinaczkowej** autorstwa Anny Radziejowskiej. Rozdystrybuowano kilkunastu sztuk wśród Klubów i Instruktorów PZA.

Rozpoczęto treningi z Zawodnikiem zainteresowanym startami w Zawodach parawspinaczkowych IFSC. Zawodnik został w kwietniu 2024 zarejestrowany w systemie licencyjnym IFSC. Trenuje pod opieką Pawła Orłowskiego trenera kadry narodowej juniorów. Treningi są finansowane ze środków prywatnych. Na posiedzeniu Zarządu w dniu 07.05.2024 zawodnik został powołany do Kadry Narodowej w parawspinaniu, będzie on pierwszym polskim reprezentantem startującym w zawodach Pucharu Świata w paraclimbingu w Innsbrucku.

Taternictwo Jaskiniowe

W okresie od 01.10.2021 do 26.10.2024 zostało wydanych 316 kart taternika jaskiniowego oraz 9 kart grotołaza.

W marcu 2022 KTJ PZA zorganizowała wśród zrzeszonych klubów zbiórkę pieniężną oraz sprzętową dla grotołazów z Ukrainian Speleological Association.

Działalność sportowa i eksploracyjna

W ostatnich trzech latach Komisja Taternictwa Jaskiniowego PZA pośredniczyła w dofinansowaniu 27 zgrupowań sportowo-eksploracyjnych, corocznie:

- Hagengebirge
- Leogangen Steinberge
- Hoher Göll
- Tennengebirge
- Prokletije
- Kanin
- Kucka Krajina
- Maganik
- Picos w latach 2022 i 2023
- Cheve - Meksyk 2023

Polskie wyprawy zagraniczne co roku mogą pochwalić się znaczącymi sukcesami eksploracyjnym, w wielu rejonach Europy jak i świata. Zarówno przeliczając to na ilość odkrywanych jaskiń jak i kilometrów skartowanych nowych ciągów. Niestety z powodu pandemii wstrzymane zostały wyprawy eksploracyjne do Chin, a z powodu wojny w Ukrainie wyprawy eksploracyjne w abchaski Bzyb.

Warto dodać, że budżet przeznaczony na jaskiniowe wyprawy zagraniczne PZA zmienił się w omawianym okresie z 128 tys. zł do 198 tys. zł.

Szkolenia

W latach 2023 – 2024 KTJ PZA zorganizował dla Taterników Jaskiniowych i Instruktorów Taternictwa Jaskiniowego szereg warsztatów i szkoleń. W tym okresie odbył się również kurs instruktorski.

Do październikal 2024 odbyło się 26 kursów centralnych i warsztatów szkoleniowych obejmujących tematykę poruszania się w górach i jaskiniach w warunkach letnich i zimowych, poręczowania i osadzania punktów asekuracyjnych, autoratownictwa, ratownictwa, pierwszej pomocy, kartowania i innych zagadnień związanych z Taternictwem Jaskiniowym. W szkoleniach średnio brało udział 20 taterników. Różna tematyka szkoleń przyciągała większą lub mniejszą liczbę chętnych. Dlatego z każdym rokiem KTJ zmienia ofertę szkoleń wprowadzając nową tematykę, również wynikającą z potrzeb i propozycji środowiska.

Odbyła się unifikacja instruktorów taternictwa jaskiniowego:2024/2025. Ze względu na dużą liczbę uczestników zostały one podzielone na kilka terminów. Odbyły się również warsztaty

wspinaczkowe i lawinowe dla ITJ PZA.

Kurs Instruktorski - Instruktor Taternictwa Jaskiniowego

W terminie 4-6.11 odbyły się egzaminy wstępne dla kandydatów na kurs instruktora taternictwa jaskiniowego. Podczas egzaminów sprawdzana była wiedza teoretyczna i praktyczna kandydatów. Po zakończeniu egzaminów komisja zakwalifikowała kandydatów, którzy pozytywnie zaliczyli wszystkie części egzaminu na kurs instruktorski.

W terminach 18-20.11.2022, 2-4.12.2022, 19-22.01.2023, 15-19.02.2023 oraz 5-14.05.2023 odbyły się konsultacje dla kandydatów na instruktora taternictwa jaskiniowego

Sprawy tatrzańskie

W omawianym okresie w jaskiniach tatrzańskich kontynuowana była inwentaryzacja przyrodnicza jaskiń: Studni w Kazalnicy, Niebieskiej Studni i Szczeliny Chochołowskiej.

Prowadzone były rozmowy KTJ z TPN dot. zezwoleń na badania i inwentaryzację części jaskiń nieudostępniionych dla taternictwa jaskiniowego w wyniku czego powołano zespół roboczy pod przewodnictwem Pani Doroty Kłyś reprezentującej Polskie Towarzystwo Przyrodników im. Kopernika. Pani Dorota w imieniu PTP im. Kopernika zwróciła się do Ministra Klimatu i Środowiska o wydanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w parku narodowym. Celem zezwolenia jest wykonanie aktualizacji inwentarza jaskiń Polski na obszarze Tatrzańskiego Parku Narodowego. Zezwolenie otrzymaliśmy w kwietniu 2023 roku.

Wtedy też rozpoczęto długo wyczekiwaną inwentaryzację przyrodniczą Jaskiń Małej w Mułowej. Każdego lata udostępnione było dla taterników jaskiniowych obozowisko na Polanie Rogoźniczańskiej, prowadzone przez Kol. Ewę Liberę.

Co roku na przełomie stycznia i grudnia Komisja prowadziła rozmowy z TPN w sprawie opłat za licencje instruktorskie, niestety z różnym skutkiem.

W tym roku TPN przesłał informację o zwolnieniu z opłat instruktorów szkolących społecznie dopiero w lutym.

Ogólnopolskie i międzynarodowe imprezy oraz spotkania jaskiniowe

Po dwóch odwołanych edycjach (2020 i 2021), konferencji popularno-naukowej ForumSpeleo udało się z sukcesem zorganizować IV edycję w Wiśle wiosną 2022 i kolejne w Gierałtowie w 2023 i w Bartkowej w 2024r.

Po odwołaniu w 2021r. Mistrzostw Polski w Technikach Jaskiniowych, udało się je z zorganizować w kolejnych trzech latach na Kieleckiej Kadzielni. Gospodarzem tych zawodów był Speleoklub Świętokrzyski w ścisłej współpracy z Komisją Taternictwa Jaskiniowego PZA

Finanse

W omawianym okresie Komisja planując budżet na kolejny rok starała się wypracować jak najlepsze warunki finansowania przez PZA z przyznanych funduszy przez Ministerstwo na działalność nieolimpijską.

W otrzymaliśmy na działania KTJ 2023r było to już 315000zł, a na rok 2024 przyznany budżet

wynosi 378000zł.

Działalność sportowa i eksploracyjna

W omawianym okresie, członkowie klubów realizowali działalność szkoleniowo-eksploracyjną i sportową, w jaskiniach Europy, a także dokonywali przejść sportowych. Komisja Tatarnictwa Jaskiniowego PZA dofinansowała realizację wymienionych poniżej zgrupowań sportowo-eksploracyjnych:

Hagengebirge (Austria) 12.07-15.08.2023 r. – działalność eksploracyjna była kontynuowana w Jaskini Ciekawej. Odkryto 114 m w bardzo odległych partiach, stanowiących kontynuację Meandra Zachodniego. Po tegorocznych odkryciach Jaskinia Ciekawa ma 23095 m długości i 640 m głębokości. W Jaskini Kitzgrabenschacht rozpoczęcie zjazdów w jednym z wybranych ciągów pionowych, doprowadziło do głębokości -490 m. Łącznie odkryto 1086 m, wydłużając tę jaskinię do 2691 m. W Jaskini Odwróconego Egzorcyzmu osiągnięto nowe dno jaskini na głębokości 201 m. Łącznie odkryto w niej 569 m, a aktualna długość wynosi 1598 m.

Hoher Göll (Austria) 07-21.07.2023 – epokowa zmiana: jaskinia Gamssteighöhle została połączona z jaskinią Częstochowaschacht, głównym celem wyprawy, zamiast Gamssteighöhle, stała się eksploracja Gamssteighöhlen-systemu. Udowodniono również połączenie Studni Lublinieckiej z Częstochowaschacht, dzięki czemu nowo powstały system, posiada cztery główne otwory i całkowitą długość znanych partii 9,98 km. Łącznie wyprawa skartowała w 2023 roku 2088 m korytarzy, z czego 1870 m stanowiły tegoroczne odkrycia.

Kanin (Słowenia) 04-20.08.2023 – w przeddzień wyprawy w Słowenii doszło do powodzi na ogromną skalę. Po listopadowej i styczniowej akcji eksploracyjnej SPNB, osiągnęła głębokość 735 m, zatrzymano się w niej wówczas przed kilkumetrowym niskim przełazem, częściowo zalanym wodą – „Kaczorek”. Jego pokonanie otworzyło drogę do ciągów które, wbrew przypuszczeniom, utrzymały wertykalny charakter i osiągnięto głębokość 935 m. Łącznie w 2023 roku skartowano 800m nowych ciągów oraz pogłębiono jaskinię o 500m.

Picos de Europa (Hiszpania) 27.07-27.08.2023 – po kilku bezskutecznych próbach połączenia dwóch dużych systemów jaskiniowych od strony Sistema del Canalón de los Desvíos, w roku 2023 podjęto decyzję o przeniesieniu działań do Sistema Cemba Vieya. Możliwość skomplikowanego trawersowania pojawiła się już na poziomie -720 (-500 od najniższego otworu), czyli nieco ponad 40 m poniżej biwaku i nieco ponad 30 m nad „wodą” na dnie meandra. W 2023 roku udało się wyeksplorować 450 m rozciągłości poziomej w pożądanym kierunku.

Tennengebirge (Austria) 29.07-19.08.2023 – w głównym celu eksploracyjnym Jaskini Środkowej, po przetransportowaniu studni na -200 m, wyeksplorowano nowe partie do -265 m i równoległy ciąg studni do -260 m. W czasie akcji retransportowej znad Studni ze Słoniem na -540 m sprawdzono boczny, ciasny, błotnisty i stromy korytarzyk, który doprowadził do ciągu nowych dużych studni, którymi zjechało na głębokość -595 m. W czasie eksploracji jednej z nowych jaskiń, po przekopaniu rumoszu, połączono się z jaskinią D -16, co dało w łącznie 359 m długości i 58 m głębokości. W Jaskini Środkowej wyeksplorowano 305 m nowych partii, w pozostałych jaskiniach skartowano i pomierzono 530 m nowych korytarzy i studni.

Leoganger Steinberge (Austria) 29.07-20.08.2023 – w Jaskini Furkaschacht osiągnięto dno kolejnej studni poniżej Potrójnej Studni, gdzie woda znika w ciasnej dolomitowej szczelinie na głębokości 421 m. W tym miejscu znajduje się odejście poziomego ciągu – Pętlowej Galerii, w

której możliwe będzie założenie biwaku w kolejnym roku. W Jaskini Schacht Extraordinaire po wspinaczce 40 metrowym kominem, udało się dotrzeć do meandra doprowadzającego m.in. do ciągu kaskad, w których przerwano eksplorację. W Jaskini Sezonowanej osiągnięta została głębokość 73 m, skąd jest perspektywa zjazdu na co najmniej -110 m. Jaskinia znajduje się w zboczach Birnhorn'u, w rejonie, gdzie nie została wyeksplorowana żadna głębsza jaskinia, co daje szansę na poznanie kierunków rozwoju jaskiń w tym obszarze. W trakcie wyprawy skartowano 834 m korytarzy. Jaskinia Furkaschacht osiągnęła deniwelację 433 m i długość 1514 m.

Prokletije (Czarnogóra) 21.07-12.08.2023r. – w Jaskini Złotej zjechało Wybuchową Studnię (85 m), która kończy się wąską szczeliną. Obecnie jest to najgłębsze osiągnięte miejsce w całym systemie (-609 m). Podsumowując, System Jaskini Złotej ma obecnie 10 znanych otworów, 8202 m długości i 609 m głębokości. W wyniku eksploracji powierzchniowej, odkryto nową jaskinię – Adamicę (210 m długości, 81 m głębokości), która po kilku akcjach połączyła się z Systemem Jaskini Lodu-T5. System ma obecnie 3 otwory i 3154 m długości przy 356 m głębokości. Jaskini Nadzwyczajnej przybyło w tym roku 70 m. System Jaskini Entuzjastycznej powiększono w tym roku o 70m i obecnie ma 3680 m długości, 269 m głębokości i 6 znanych otworów. Łącznie na wyprawie zmierzono 2250 m nowych korytarzy w 26 jaskiniach.

Kucka Krajina (Czarnogóra) 15.07-5.08.2023 – głównym kierunkiem eksploracyjnym był dziewiczy rejon północno-zachodniej części krainy Grlati, poniżej przełęczy Mala Cafu. Przeprowadzone w tym rejonie akcje zaowocowały odkryciem kilkunastu nowych obiektów, znajdujących się w trzech równoległych szczelinach, widocznie dzielących cały lapiasz. Rozpoznanie powierzchniowe w dziewiczej części masywu Samatorit, przyczyniło się do namierzenia trzech ładnie mytych, obszernych studni. Podczas letniej części wyprawy skartowano dziewięć nowych obiektów o łącznej długości 560 m.

Maganić (Czarnogóra) 22.07-13.08.2023 – w Jaskini Zoran Jama z osiągniętego w zeszłym roku Jeża na głębokości 600 m, zjechało ciągiem studni do syfonu ponad 100 m niżej, który udało się obejść ostatniego dnia eksploracji. Skartowanej długości, Zoran Jama, ma teraz 1070 m. W Jaskini M13 po solidnych studiach wstępnych i obszerniejszym trawersie na -200 m, ciasnymi zawalisko-meandrami, osiągnięto dużą studnię, przechodzącą na dnie w ciasny meanderek z ciekim wodnym na głębokości 330m. Jaskinia kontynuuje się, osiągając obecnie długość 733m. Nowością roku 2023 jest Jaskinia M201, jest to śnieżna studnia, 172 m głębokości. Łącznie na wyprawie skartowano 1201 metrów.

Szkolenia

W okresie sprawozdawczym odbyło się siedem kursów centralnych, których celem była unifikacja i doszkalanie członków kadry szkoleniowej i kadry narodowej oraz taterników jaskiniowych z klubów zrzeszonych w PZA, jak również zakończenie kursu instruktorskiego ITJ PZA:

27-29.01.2023 Beskidy. Centralne szkolenie lawinowe.

2-5.02.2023 Tatry. Centralny obóz tatrzański.

21-23.04.2023 Sudety. Konsultacje technik nie linowych w taternictwie jaskiniowym.

12-14.05.2023 Jura. Podstawy kartowania jaskiniowego.

Egzamin i zakończenie kursu ITJ PZA (23-25.06.2023)

Centralny letni obóz tatrzański KTJ PZA (7-10.09.2023)

Warsztaty z poręczowania jaskiniowego KTJ PZA (13-15.10.2023)

Warsztaty wspinaczki skalnej KTJ PZA (28.09-1.10.2023)

Tatrzańskie manewry KTJ PZA z autoratownictwa jaskiniowego i pierwszej pomocy (19-22.10.2023)

Szkolenie lawinowe KTJ PZA (9-11.02.2024)

Centralny zimowy obóz tatrzański KTJ PZA (7-10.03.2024)

Warsztaty technik nielinowych KTJ PZA (19-21.04.2024)

Unifikacja instruktorów taternictwa jaskiniowego KTJ PZA (26-28.04)

Ze względów organizacyjnych nie odbyły się Tatrzańskie warsztaty jaskiniowe 7-9 września 2023

Sprawy tatrzańskie

W omawianym okresie rozpoczęto inwentaryzację przyrodniczą Jaskiń Małej w Mułowej.

W okresie letnim 2023 w terminie od 24 czerwca do 17 września udostępnione było dla taterników jaskiniowych, obozowisko na Polanie Rogoźniczańskiej, prowadzone przez Kol. Ewę Liberę.

Ogólnopolskie i międzynarodowe imprezy oraz spotkania jaskiniowe

W dniach 23-24. września na kieleckiej Kadzielni odbyły się Mistrzostwa Polski w Technikach Jaskiniowych.

Z równym sukcesem, udało się zorganizować spotkanie krajowego środowiska jaskiniowego – Speleokonfrontacje w terminie 17-19.11.2023, podczas którego został rozegrany Speleo Triathlon.

Nad Jeziorem Rożnowskim w dniach 19-21.2024 odbyło się Ogólnopolskie Forum Speleo będące doskonałą platformą do wymiany wiedzy, doświadczeń oraz zaprezentowania swoich osiągnięć eksploracyjnych.

Narciarstwo Wysokogórskie

Kadra Narodowa w Narciarstwie Wysokogórskim, po wejściu do sportów olimpijskich, podzieliła się na dwie grupy szkoleniowe:

Seniorzy tzw. Grupa BPOL – zawodnicy, którzy bezpośrednio przygotowywali się do zawodów olimpijskich, podzieleni na grupę A i B. Kadra A – 4 zawodników startujących regularnie w Pucharach Świata, w skład której weszli Iwona Januszyk, Anna Tybor oraz Jan Elantkowski i Jakub Bachleda-Księżdzularz. Kadra B – Oskar Śliwiński, Karol Karpierz, Gustaw Soszka i Mirosława Witowska

Juniorzy, finansowani z FRKF – zawodnicy również trenowali w dwóch grupach. Pierwsza grupa, obejmująca zawodników startujących za granicą i mających większe wsparcie ze strony związku: Anna Majerczyk, Wojciech Kłoda, Mateusz Kośny i Paulina Gomola i druga grupa – startujących tylko w zawodach krajowych: Jakub Kafarowski i Kacper Mrowiński.

Przebieg szkolenia 2023/24:

Ze względu na mocno ograniczone środki ministerialne w 2023 roku szkolenie centralne opierało się zasadniczo na krótkich konsultacjach w COS Zakopane, gdzie zawodnicy szlifowali technikę jazdy na nartorolkach, realizowali treningi wydolnościowe kolarskie, biegowe oraz ćwiczyli elementy sprintów.

W sezonie letnim grupa młodzieży wyjechała na dwa obozy wysokogórskie do Włoch. W lipcu do Sestriere – gdzie realizowane były głównie kształtujące wydolność treningi kolarskie i w sierpniu do Maso Corto, gdzie trenowali również na nartorolkach, odbywały się tam też zajęcia na siłowni oraz wycieczki kolarskie.

Późną Jesienią grupa seniorów wyjechała w Alpy w rejon Pitzal, gdzie mieli pierwszy kontakt ze śniegiem, Juniorzy natomiast wyjechali na dłuższe zgrupowanie do Maso Corto.

Końcem roku grupa najlepszych seniorów, pod kątem przygotowań do pucharu świata, wzięła udział w zgrupowaniach na lodowcu Stubai w listopadzie oraz w Bormio, w grudniu, gdzie bezpośrednio przygotowywali się głównie pod zawody w sprincie

Zawody krajowe:

O odbyły się następujące edycje Pucharu Polski:

Zawody im. Kuby Soińskiego, Vertical Race – 4 lutego 2023

Puchar Pilski – 11 lutego 2023

Memoriał Jana Strzeleckiego – 11 marca 2023

Karkonoski Verical – 18 marca 2023

Zawody KW Zakopane – 1 kwietnia 2023

Memoriał Piotra Malinowskiego – 15 kwietnia 2023 jako indywidualne MP

Zawody Złoty Groń Skitour Attack Istebna – 15.12.2023

Memoriał Jana Strzeleckiego – 09.03.2024

Puchar Budrem KW Zakopane – 6.04.2024

Memoriał Jana Strzeleckiego był zawodami w randze indywidualnych Mistrzostw Polski.

Mistrzem Polski został kolejny raz Jan Elantkowski

Mistrzynią Polski Iwona Januszyk

W kalendarzu Pucharu Polski w sezonie 2023/24 znajdowało się 7 edycji zawodów. Pierwsze z nich zaplanowane na grudzień 2023. Z powodu złych warunków – brak śniegu, co spowodowało odwołanie zarówno pierwszych zawodów, jak również kilku kolejnych. Łącznie odbyły się jedynie trzy z siedmiu zaplanowanych edycji. W związku z czym Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego zmuszona była zmienić regulamin PP. Wszystkie zawody zostały rozegrane zgodnie z nowym regulaminem organizacji zawodów, który wymagał od zawodników posiadania licencji zawodniczych, kasków z dwiema normami oraz 3-antenowych detektorów lawinowych. Sezon zakończyliśmy liczbą 142 wydanych licencji zawodniczych.

W startach krajowych zabrakło najlepszych obecnie zawodników kadry narodowej, gdyż starty krajowe zbiegały się z zawodami międzynarodowymi z cyklu ISMF World Cup.

Najlepsi seniorzy w Pucharze Polski:

1. Karol Karpierz (TKN Tatra Team)
2. Oskar Śliwiński (KS Kandahar)
3. Jerzy Kałuża (KS Kandahar)

Seniorki:

1. Anna Marcinkowska (KW Kraków)
2. Stolarczyk Dagmara (KW Zakopane)
3. Renata Kormaniak (KS Kandahar)

Zawody międzynarodowe:

Sezon 2023/24 był stosunkowo długi, rozpoczął się już w listopadzie, we Francji, gdzie wystartowała sześćosobowa grupa seniorów – w celu sprawdzenia formy i wyłonienia najlepszych zawodników do kolejnych startów. W zawodach wzięli udział: Jan Elantkowski, Kuba Bachleda-Księdzularz, Oskar Śliwiński, Karol Karpierz, Iwona Januszyk i Anna Tybor. Ostatnia zawodniczka z wytypowanej grupy – Mirosława Witowska, cały sezon zmagająca się z kontuzją i musiała zrezygnować ze startów.

W zawodach najlepiej wypadli Jan Elantkowski, Kuba Bachleda-Księdzularz, Anna Tybor i Iwona Januszyk. Ci zawodnicy regularnie startowali w zawodach Pucharu Świata.

Kolejne zawody, na początku stycznia, to Mistrzostwa Europy we Francji. Do reprezentacji powołani zostali: Jan Elantkowski, Kuba Bachleda-Księdzularz, Iwona Januszyk, Anna Tybor oraz Oskar Śliwiński. Decyzją Trenera Tomasza Mazura zawodnicy startowali wyłącznie w dyscyplinach olimpijskich, czyli sprintach i sztafetach. Wyjątkiem był Oskar Śliwiński, który spróbował swoich sił w verticalu. W sprintach najlepszy rezultat uzyskała Iwona Januszyk, która była 17. Reszta zawodników nie przeszła kwalifikacji.

W sztafecie mieszanej wystartowali Iwona Januszyk z Jakubem Bachledą-Księdzularzem i po zaciętej walce na ostatnim okrążeniu zajęli ostatecznie 9. miejsce.

Kolejne odsłony ISMF World Cup to zawody w Andorze (indywidual i vertical) gdzie wystartowała jedynie Iwona Januszyk, mająca szansę na dobry wynik końcowy, w klasyfikacji generalnej pucharu świata. Na tych zawodach zajęła 13 miejsce w indywidualu oraz 15 w verticalu.

Pod koniec stycznia 2024 odbyły się zawody w sprincie i sztafecie w Boi Taull. Iwona Januszyk zajęła tam 11. pozycję w sprintach. Anna Tybor z powodu poważnej infekcji i musiała odpuścić

kolejne starty. W sztafecie mieszanej Iwona Januszyk z Janem Elantkowskim zajmują 8. miejsce.

W lutym zawody pucharu świata odbyły się do Szwajcarii, gdzie Iwona Januszyk zajęła 7. miejsce w sprincie oraz w parze z Jakubem Bachledą 7. miejsce w sztafecie mieszanej.

Kolejna odsłona Pucharu Świata odbyła się w Val Martello (Włochy), dwa tygodnie później. Iwona Januszyk na przetarcie startuje w indywidualu, gdzie zajmuje 12. lokatę. W sztafecie mieszanej Anna Tybor z Janem Elantkowskim zajmują 11. miejsce. W sprintach Iwona Januszyk jest 14. W zawodach w Val Martello debiutuje również Anna Majerczyk która bardzo dobrze radziła sobie w zawodach juniorskich i tu zajmuje 38. miejsce. Anna Tybor 31.

Po tygodniu przerwy, kolejne zawody odbyły się w Schladming w Austrii. W Verticalu najlepsza z Polaków Iwona Januszyk kończy zawody na 11. miejscu. W sprintach Iwona zajmuje 8. pozycję, a Anna Majerczyk tym razem awansuje do ćwierćfinału i zajmuje 28. miejsce.

Ostatnie, finałowe zawody z cyklu ISMF World Cup odbyły się we włoskiej Cortinie.

Najlepsze wyniki polskich zawodników:

Vertical – Iwona Januszyk 11. miejsce

Individual race – Iwona Januszyk 12. miejsce

Sprint – Iwona Januszyk 12. miejsce

Sztafeta mieszana – Iwona Januszyk i Jan Elantkowski 8. miejsce.

Cały cykl Pucharu Świata 2023/24 Iwona Januszyk kończy na wysokim 8. miejscu.

W rankingu sztafet zajmujemy również 8. miejsce, co daje nadzieje na walkę o olimpijską kwalifikację w kolejny sezonie. W rankingu narodów Polacy zajmują 9. miejsce (na 30 sklasyfikowanych drużyn).

Starty międzynarodowe – grupa juniorów

W sezonie 2023/24 po raz pierwszy nasi młodzi zawodnicy wystartowali w zawodach młodzieżowego pucharu świata ISMF. Dzięki determinacji zawodników, rodziców i wsparciu Komisji Narciarstwa Wysokogórskiego, udało się im wziąć udział w całym cyklu pucharu świata, co okazało się bardzo dobrym doświadczeniem dla zawodników.

Zawody w Meribel – Francja grudzień 2023. W sprintach wystartowali: Paulina Gomola – 15. miejsce, Anna Majerczyk – 8. miejsce, Wojciech Kłoda – 35. miejsce. W Indywiduale wystartowali: Anna Majerczyk – 7. miejsce i Wojciech Kłoda – 30. miejsce.

Zawody w Bormio – sprint i sztafeta na olimpijskiej trasie. W sprincie Wojtek Kłoda awansuje do ćwierćfinału i zajmuje 20. miejsce. Paulina Gomola jest 13, a Anna Majerczyk 9. W kategorii U18 Mateusz Kośny zajmuje 27. miejsce. W sztafetach mieszanych wystartowały dwie pary: W finale A – Wojciech Kłoda z Anną Majerczyk zajęli 8. miejsce, finale B – Paulina Gomola z Mateuszem Kośnym, zajęli 9. miejsce.

Zawody w niemieckim Berchtesgaden – Anna Majerczyk finalnie kończy na 14. miejscu, wyścig który większość trasy prowadziła, niestety problemy z fokami przekreśliły szansę na końcowy dobry wynik. Wojciech Kłoda zajął 30. miejsce, a Mateusz Kośny 20. miejsce. W Indywiduale Wojtek kończy ponownie na 30. miejscu, Mateusz Kośny oczko wyżej niż w verticalu, czyli 19. miejsce, Anna Majerczyk tuż za podium – zajęła 4. miejsce.

Finał młodzieżowego Pucharu Świata odbył się w Norweskim Molde, w połowie marca 2024. W verticalu Paulina Gomola zajmuje 14 miejsce, Anna Majerczyk – 6. miejsce, Mateusz Kosny – 27.

miejsce. Sprinty: Wojtek Kłoda – 16. miejsce, Paulina Gomola – 16. miejsce, Mateusz Kosny – 29. miejsce. Anna Majerczyk debiutuje w finale, który kończy na 6. miejscu. Individual race: Wojtek Kłoda zajmuje 21. miejsce, Paulina Gomola – 15. miejsce, Anna Majerczyk – 10. miejsce, a Mateusz Kośny – 17. miejsce.

Ostatnie zawody sezonu to sztafety mieszane. W finale A startują Wojtek Kłoda z Anią Majerczyk i zajmują 10. miejsce.

W klasyfikacji generalnej YWC 2023/24 nasi zawodnicy zajmują odpowiednio:

Wojciech Kłoda – 25 miejsce, U20

Mateusz Kośny – 26 miejsce, U18

Paulina Gomola – 16 miejsce, U20

Anna Majerczyk – 6 miejsce, U20

W rankingu sztafet mieszanych nasi zawodnicy zajęli 6 miejsce, a w rankingu narodów 9.

Szkolenia i kursy

W dniach 24-30.03.2024 roku odbył się młodzieżowy obóz ISMF finansowany z funduszu solidarności olimpijskiej. Obóz odbył się w Pirenejach Hiszpańskich w rejonie miasta Jaca.

Na obóz pod opieką Darka Kafarowskiego wyjechali Paulina Gomola, Mateusz Kośny, Wojtek Kłoda oraz Anna Majerczyk. Zajęcia prowadzili doświadczeni trenerzy z federacji hiszpańskiej, przy pomocy Moniki Strojny z ramienia ISMF oraz pozostałych trenerów z innych krajów, którzy chętnie wymieniali swoje doświadczenia. Zajęcia prowadzone były 2 razy dziennie, obejmowały takie zagadnienia jak: trening kondycyjny na fokach, doskonalenie jazdy w terenie, treningi sprinterskie w tym przepinki. Odbyły się również zajęcia z przygotowywania sprzętu do zawodów, a trenerzy pokazywali również jak w ciekawy i przystępny sposób zrobić rozgrzewkę na śniegu oraz treningi m.in. z rozciągania.

W sezonie 2023/24 odbył się kurs Instruktorów Narciarstwa Wysokogórskiego PZA, którego zajęcia trwały od lutego do marca 2024 w Tatrach Wysokich w Polsce i Tatrach Niżnych na Słowacji (Chopok). W kwietniu odbyła się pierwsza część wycieczek nadzorowanych. Kontynuacja kursu oraz staże odbędą się sezonie 2024/25, na kursie szkoliło się 9 bardzo doświadczonych narciarzy. Kurs był wizytowany przez dwóch przedstawicieli UIAA, którzy pozytywnie ocenili zarówno poziom samego szkolenia jak i doświadczenie prowadzących i kursantów.

Wspinaczka Skalna

Zjazd instruktorski 11.2023 – Kraków

Doszkalanie kadry instruktorskiej w okresie sprawozdawczym:

Unifikacje:

IS PZA – 10.2023

IWS PZA – 10.2023

IT/IA PZA – 12.2023

IWS PZA – 04.2024

Przeprowadzone warsztaty:

Warsztaty z treningu i prewencji kontuzji – 11.2023

Warsztaty z pierwszej pomocy – 10.2023

Warsztaty z autoratownictwa dla instruktorów – 11.2023

Warsztaty z kontroli sprzętu wspinaczkowego – 11.2023

Warsztaty dla IWS PZA z prowadzenia kursów na drogach wielowyciągowych – 04.2024

Warsztaty dla Instruktorów PZA ze wspinania w rysach – 04.2024

Warsztaty dla instruktorów PZA z lawinoznawstwa – 04.2024

W omawianym okresie, uczestnicy kursu IT/IA PZA oraz IWS PZA ukończyli wymagane staże i otrzymali stosowne uprawnienia instruktorskie. W terminie 14-15.10.2023 odbył się egzamin w Sokolikach na kurs IWS PZA. Do egzaminu podeszło 18 osób. Wstępnie 13 osób zostało przyjętych na kurs, a cztery mają jeszcze szansę uzyskania kwalifikacji w późniejszym terminie (udział w wyprawie związany z nieukończeniem egzaminu). Początek zajęć na kursie – 04.2024.

Z końcem roku 2023 weszła w życie zmiana Regulaminu Kadry Szkoleniowej PZA, zgodnie z Uchwałą Zarządu 12.12.2023, instruktorzy IT PZA, którzy otrzymali swój stopień przed rokiem 2022 uzyskali stopień IA PZA. Wynika to z nowelizacji Regulaminu Kadry Szkoleniowej PZA, gdzie zgodnie z nowymi zasadami prowadzenie działalności szkoleniowej, zimą jest wyłączną domeną IA PZA.

Działalność komisji Tatrzańskiej

Baza tatrzańska

W okresie obejmującym sprawozdanie, we wszystkich obiektach Bazy Tatrzańskiej wykorzystywany był system do rezerwacji miejsc noclegów IdoBooking, którego użycie pozwala na optymalizację dostępności miejsc noclegowych. We wszystkich obiektach bazy tatrzańskiej PZA wszelkie płatności realizowane są bezgotówkowo, poprzez system płatności internetowych.

COS Betlejemka

W czerwcu 2023 nastąpiła zmiana na stanowisku kierownika obiektu. Zarząd PZA dziękuje kol. Adrianowi Koźbiałowi za wszystkie lata dobrej współpracy i zaangażowanie w prowadzenie COS Betlejemka. Adrian pozostaje w składzie kadry szkoleniowej.

Nowymi gospodarzami Betlejemki zostali Staszek i Magda Dacy, którzy podjęli prace remontowe i modernizacyjne.

Obiekt spełnia dla środowiska rolę ośrodka szkoleniowego PZA. W miarę dostępności wolnych miejsc, noclegi są udzielane również samodzielnym taternikom. Pod względem technicznym obiekt funkcjonuje prawidłowo. Realizowane są wszelkie bieżące naprawy i remonty.

W nieodległej przyszłości w budynku powinien zostać zrealizowany poważniejszy remont. Konieczna jest wymiana pokrycia dachu. To z kolei powinno być powiązane z termomodernizacją Betlejemki. Montaż odpowiedniej warstwy izolacji związany jest z wymianą więźby dachowej. Cały budynek wymaga rektyfikacji, gdyż różnice poziomów w budynku sięgają kilkunastu cm. Prostowanie budynku powinno być powiązane z realizacją podpiwniczenia i zorganizowaniem w tej przestrzeni jadalni oraz kuchni. To wszystko oczywiście wymaga oprócz sporych środków, akceptacji dyrekcji i RN TPN, o co zabiegamy.

22.06.2023 odbyło się spotkanie warsztatowe w dyrekcji TPN dot. możliwej współpracy w ramach szkoły górskiej dla młodzieży ponadgimnazjalnej. Opracowana koncepcja zakładała szkolenia w formie minimum tygodniowych wyjazdów dla tzw. liderów wyłonionych w ramach konkursów, podczas których przemieszczali by się pomiędzy obiektami TPN (m.in. na Hali Gąsienicowej, w tym również w Betlejemce) i uczestniczyli w różnego rodzaju warsztatach (ekologia, turystyka, wspinaczka, bezpieczeństwo w górach) prowadzonych przez ekspertów w swoich dziedzinach. Prace nad projektem nie były kontynuowane ze względu na brak mocy przerobowych tak po stronie PZA jak i po stronie TPN.

Polana Szałasiska

Obozowisko było w sezonie 2023 prowadzone przez grono 7 osób, które wymieniały się obowiązkami w tygodniowych cyklach. System rotacyjny działa efektywnie i będzie kontynuowany również w nadchodzącym sezonie. Obiekt działał w terminie 23 czerwca do 3. września.

Ze względu na bardzo wysokie ceny drewna konstrukcyjnego, w sezonie 2022 nie zostały przeprowadzone poważniejsze naprawy infrastruktury obozowiska. Zostały w pełnym zakresie zrealizowane w sezonie 2023. Wymienionych zostało 8 podestów pod namioty. Wymienione zostało również deskowanie połączy dachu w magazynie sprzętowym. Dachy relaksów, magazynu oraz umywalni zostały zaimpregnowane. Poważnej naprawie została poddana konstrukcja zadaszenia zmywaka przy relaksach.

W roku 2023 nawiązaliśmy współpracę z firmą CF MOTO, która udostępniła do użytkowania

nowego quada. Był on wykorzystywany do ciągnięcia przyczepy ze śmieciami i innych transportów z Szałasisk na Włosienicę. Quad z powodzeniem zastąpił samochód terenowy, a co za tym idzie obniżył koszt transportu.

Już po sezonie został zrealizowany zakup 200 sztuk nowych tropików do wykorzystywanego od lat na obozowisku modelu namiotu. Promieniowanie UV oraz gradobicia powodują konieczność wymiany ok. 30 tropików rocznie.

Polana Rogoźniczańska

W 2023 roku jak w latach poprzednich opiekunem bazy była Kol. Ewa Libera. Tabor działał w terminie 23. czerwca do 24. września.

W ramach inwestycji PZA w infrastrukturę bazy, zostało wymienione deskowanie 2 podestów i dokonane inne pomniejsze naprawy.

Polana Rogoźniczańska była bazą dla wielu obozów klubowych, kursów TJ oraz prywatnej działalności taternickiej i turystycznej. Średnie dzienne obłożenie przy 50 miejscach noclegowych wyniosło za sezon 2023 40%. Dla porównania: w roku 2022 obłożenie wykorzystanie miejsc noclegowych wyniosło 42%. Bilans Polany Rogoźniczańskiej jest ujemny. Poza kosztami funkcjonowania i inwestycji, wpływ na to mają wysokie koszty za dzierżawę terenu obozowiska od TPN.

Akcja „Junior” i „Senior” oraz akcja „Zima”

W sezonie letnim, zarówno na obozowiskach, jak i w Betlejemce, prowadzone były akcje „Klubowicz”, „Junior” i „Senior”. Natomiast dzięki akcji „Zima” – każdy nocleg dla klubowiczów, klubów zrzeszonych w PZA, w Starym Schronisku w Morskim Oku w okresie od 1. lutego do 31. marca 2024 był dofinansowywany przez PZA kwotą 10 zł. Dodatkowo – dzięki uprzejmości Pani Marii Łapińskiej – wyjściowa cena noclegu była obniżona o kolejne 10 zł. Finalnie klubowicze zamiast 70 zł płacili 50 zł za noc. W ten sposób PZA dofinansowało łącznie 497 noclegów.

Działania dostępne w TPN

Sprawami udostępniania obszarów do wspinania na terenie TPN zajmuje się powołana do tych zadań Komisja Ochrony Przyrody i Dostępu do Rejonów Wspinaczkowych (KOPiDRW). Podobnie udostępnianiem jaskiń dla grotolazów zajmuje się Komisja Taternictwa Jaskiniowego (KTJ). Członkowie KT PZA, wspólnie z KOPiDRW i KTJ byli aktywni we wszystkich działaniach dostępowych.

IŚW „Nasze Skały” oraz działania Komisji Ochrony Przyrody i Dostępu do Rejonów Wspinaczkowych

Inicjatywa Środowisk Wspinaczkowych „Nasze Skały” powstała w maju 2008 r. Prowadzi działalność wspólnie z Komisją Ochrony Przyrody i Dostępu do Rejonów Wspinaczkowych, zwłaszcza w sprawach „dostępowych”. Jest to podyktowane racjonalnością działania, m.in. zbieżnymi celami i obecnością w obu podmiotach tych samych osób. W związku z powyższym sprawozdanie z działalności dotyczy obu agend Związku.

IŚW „Nasze Skały” jest organizacją występującą w imieniu wspinaczy skalnych, zarówno zrzeszonych w klubach PZA, jak i niezrzeszonych. Została utworzona w formie swobodnego konsorcjum przez kilka podmiotów: Polski Związek Alpinizmu, Fundację Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki, Wydawnictwo Góry, Magazyn Górski, portal wspinanie.pl. W pierwszym roku działalności IŚW „Nasze Skały” formalnie umocowana była w Fundacji Kukuczki, a od jesieni 2009 r. jest w strukturach Polskiego Związku Alpinizmu, współpracując ściśle ze wszystkimi agendami Zarządu Związku. Dzięki wypracowanym przez Nasze Skały i Komisję Ochrony Przyrody i Dostępu do Rejonów Wspinaczkowych dobrym praktykom i relacjom z instytucjami i podmiotami zajmującymi się ochroną przyrody w Polsce, wspieramy inne komisje związkowe, np. Komisję Wspinaczki Skalnej, Komisję Taternictwa Jaskiniowego, Komisję Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej, Komisję Kanioningową i Komisję Tatrzańską. Współpracujemy także z wieloma klubami PZA.

Praca w Naszych Skałach oparta jest głównie na wolontariacie wielu osób, w tym koordynatorów regionalnych, a także osób zajmujących się ściśle wybranymi zagadnieniami, np. prawnymi, graficznymi, medialnymi, itp.

Nasze Skały prowadzą stronę internetową (www.naszeskaly.pl) – obecnie, od dłuższego czasu, jest ona nieczynna z kilku powodów, m.in. przebudowy (zmiany zasobów), oraz prowadzenia profilu na portalu społecznościowym facebook, który jest głównym źródłem informacji o Naszych Skałach. Tym niemniej, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom grupy wspinaczy przywiązanych do tradycji, w miarę możliwości przywrócimy istnienie „tradycyjnej” strony www. KOPiDdRW korzysta ze strony PZA (www.pza.org.pl) i portalu Naszych Skał. Współpracujemy na bieżąco z większością serwisów wspinaczkowych.

Główna działalność IŚW „Nasze Skały” i KOPiDdRW, to negocjacje z organami ochrony przyrody (Regionalnymi Dyrekcjami Ochrony Środowiska, Dyrekcjami Parków Krajobrazowych, Dyrekcjami Parków Narodowych, Nadleśnictwami), prywatnymi właścicielami, oraz władzami samorządowymi - gospodarzami bądź zarządcami terenów na których znajdują się rejonu wspinaczkowe, głównie w Sudetach, na Śląsku, Podkarpaciu, rejonie świętokrzyskim i w Małopolsce, w sprawach udostępnienia do wspinania obszarów skalnych.

Przedstawiciele Naszych Skał uczestniczą regularnie w sympozjach i konferencjach poświęconych terenom skalnym, gdzie prezentujemy stanowisko Polskiego Związku Alpinizmu w kwestiach związanych z ochroną przyrody rejonów działania wspinaczy; jesteśmy zapraszani na posiedzenia Rad Ochrony Przyrody i spotkania dotyczące rejonów chronionych.

Członek Rady Naszych Skał i Komisji Ochrony Przyrody i Dostępu do Rejonów Wspinaczkowych wchodzi w skład Rady Naukowej Tatrzańskiego Parku Narodowego, a wolontariusz i współpracownik Naszych Skał jest członkiem Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Kielcach. Przedstawiciel Naszych Skał na mocy decyzji Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach został powołany do Zespołu Lokalnej Współpracy. Bierzymy udział w konsultacjach dotyczących obszarów chronionych – parków narodowych, krajobrazowych, obszarów Natura 2000 i rezerwatów przyrody. Godnym podkreślenia jest fakt zrozumienia wzajemnych potrzeb i dobrej współpracy z organami ochrony przyrody.

Ważną częścią prac są działania interwencyjne, w tym likwidacja zagrożeń (niebezpieczne bloki skalne, wymiana niepewnych ringów, gniazda os i szerszeni), ale i np. pomoc prawna dla właścicieli skał, którzy zezwalają na wspinaczkę na swoich terenach.

Regularnie badamy nieniszcząco punkty asekuracyjne – minęło ponad dwadzieścia lat od wklejania pierwszych ringów i z każdym rokiem coraz więcej punktów asekuracyjnych wymaga sprawdzenia i ewentualnej wymiany bądź wzmocnienia; nietypowe zimy powodują zwiększoną erozję, co dla zapewnienia bezpieczeństwa wymusza kontrolowane usunięcia bloków skalnych. Innym rodzajem prac interwencyjnych jest ochrona dróg tradycyjnych (do pokonywania z asekuracją własną) – wymaga to często przesunięcia asekuracji na drogach sąsiednich, usunięcia inwazyjnej roślinności i niestabilnych fragmentów skał.

W Tatrach, zgodnie z zapisami Porozumienia Tatrzańskiego, pomagamy w zakładaniu stałych punktów zjazdowych zwiększających bezpieczeństwo zespołów kończących wspinaczkę oraz ubezpieczamy standardy szkoleniowe.

Nasze Skały oraz KOPiDdRW zajmują się redystrybucją wśród ekipierów PZA punktów asekuracyjnych oraz koordynacją działań ekiperskich na terenie skał Polski. Dzięki takiemu podejściu jesteśmy w stanie zadbać o racjonalność prowadzonych prac.

Organizujemy kursy ekiperskie na zasadach „non profit”. Wciąż wielu wspinaczy chce uzyskać uprawnienia ekiperskie. W minionym sezonie, kurs odbył się w Łutowcu i działał m.in. Kocim Łbie. Naszym zdaniem ciężar działań ekiperskich musi przesunąć się z udostępnienia nowych rejonów na prace konserwacyjne i wymianę starych punktów asekuracyjnych, w rejonach w których pierwsze ringi pojawiły się kilkanaście lat temu i wcześniej.

Współorganizujemy i wspieramy imprezy wspinaczkowe. Współpracujemy z organizacjami krajowymi, m.in. klubami, stowarzyszeniami, fundacjami m.in. Klubem Przyrodników, Fundacją "Przyroda i Człowiek", Fundacją Ekologiczną Wychowanie i Sztuka "Elementarz", Towarzystwem Miłośników Ziemi Zawierciańskiej, Związkiem Gmin Jurajskich, Projekt Podzamcze, Uniwersytetem Śląskim, GOPR, TOPR i zagranicznymi organizacjami o podobnych celach działania.

Pomagamy Związkowi Gmin Jurajskich w corocznym przeprowadzaniu akcji „Bezpieczna Jura” (m.in. ubezpieczanie skał punktami asekuracyjnymi) i „Czyste Skały” (likwidacja graffiti na skałach Jury). Prowadzimy też własne akcje – np. „Ptaki w Skałach”, chroniące gniazda na drogach wspinaczkowych, wspieramy sprzątanie rejonów wspinaczkowych, i inne działania.

Współpracujemy z naukowcami prowadzącymi badania w skałach i jaskiniach Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej z Uniwersytetu Poznańskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Uniwersytetu Warszawskiego.

Prowadzimy działalność edukacyjną, m.in. na kursach wspinaczkowych (wykłady o wspinaniu na terenach chronionych), warsztaty ekiperskie dla komisji związkowych, uczestniczymy w festiwalach

górkich i przegładach (Łądek Zdrój, Zakopane, Kraków).

Główne źródło wpływów to odpisy z 1,5 % PIT, a także drobne indywidualne darowizny. Bieżące utrzymanie Inicjatywie zapewnia Polski Związek Alpinizmu.

Dziękujemy wolontariuszom pracującym na rzecz wszystkich wspinaczy oraz donatorom wspierającym nasze działania, przede wszystkim Zarządowi Polskiego Związku Alpinizmu.

Kanioning

Głównym celem działania Komisji Kanioningu na rok 2023/2024 było promowanie kanioningu w Polsce. Mając świadomość niszowego charakteru tej dyscypliny, stawiamy na promocję szkoleń zgodnych ze standardem szkoleniowym PZA.

W bieżącym roku została podjęta decyzja o jesiennym (2024) naborze na kurs Instruktorza Kanioningu. Szczegółowe informacje zostaną przekazane drogą oficjalną w pierwszej połowie września 2024. Kurs rozpocznie się zgrupowaniem zagranicznym, w jednym z wybranych rejonów kanioningowych, którego celem będzie weryfikacja umiejętności kandydatów. Zakończenie kursu planowane jest w drugim kwartale 2026 roku, przed rozpoczęciem sezonu letniego.

Działalność

27-28.05.2023 odbyło się Szkolenie Centralne – warsztaty z kanioningowych technik linowych i podstaw poręczowania, przeprowadzone dla osób zrzeszonych w Polskim Związku Alpinizmu. Miejsce realizacji: Polska, Jura, Skałki Pazurek pod Olkuszem. Prowadzący : Aleksander Dobrzański. Uczestniczyły cztery osoby.

22 lipca 2023 odbyło się Szkolenie Centralne – warsztaty z autoratownictwa kanioningowego (techniki linowe), przeprowadzone dla osób zrzeszonych w Polskim Związku Alpinizmu. Miejsce realizacji: Polska, Jura, Skałki Pazurek pod Olkuszem. Prowadzący : Aleksander Dobrzański. Uczestniczyło sześć osób.

Uwagi końcowe

Komisja zamierza kontynuować prace zmierzające w kierunku popularyzacji kanioningu w Polsce. Planujemy szersze wykorzystanie w tym celu strony internetowej PZA i konta PZA na Facebooku, promując tymi kanałami Szkolenia Centralne organizowane cyklicznie. Dziękujemy za wsparcie.

Polski Himalaizm Sportowy

Polski Himalaizm Sportowy działa już przeszło trzy lata, w marcu 2024 przeprowadzono nabór uzupełniający do programu. Akcje przeprowadzone w ramach programu w bieżącym okresie sprawozdawczym:

Pod koniec lutego 2023 odbył się obóz w Morskim Oku z udziałem słowackich wspinaczy z SH JAMES. Wspinacze PHS mieli okazję związać się liną wraz z najlepszymi wspinaczami zza naszej południowej granicy. Posypało się wiele dobrych przejść, choć na długie oraz trudne drogi nie było odpowiednich warunków.

Na koniec marca 2023 zaplanowany był obóz wiosenny w Chamonix. Niestety, nie odniósł on sukcesu – przeszkodą okazały się bardzo kiepskie warunki pogodowe – duże opady deszczu oraz śniegu, połączone z gwałtownymi wahaniami temperatury. Ze względu na bardzo wysokie zagrożenie lawinowe w wyższych partiach gór, oraz brak możliwości działania na niższych wysokościach (wysoka temperatura) obóz zakończył się przedwcześnie, a wielu uczestników zrezygnowało z udziału.

01-18.09.2023 w parku narodowym Ala-Archa (Ала-Арча) w łańcuchu Tien-Shan w Kirgistanie, miała miejsce wyprawa w składzie Piotr Rożek, Tomasz Kujawski i Wojciech Mazik. Pomimo trudnych warunków atmosferycznych udało się zrealizować kilka celów:

Uczitel 4560 m n.p.m. – aklimatyzacja

Schwab (5A, VI, 550m) na Beichechkey (4515 m n.p.m.)

Platnikow (5A, 500m) w masywie szczytu Korona (4810 m n.p.m.)

Nikiforenko (5B, V+, A2, 500m) na najwyższym szczycie Ala Archa – Semenov-Tian-Shansky (4895 m n.p.m.)

Barbera (5B, 900 m) na ikonicznej ścianie Piku Wolnej Korei (4777 m n.p.m.)

23.09-29.10.2023 odbyło się zgrupowanie PHS w Rolwaling, Nepal. Wadim Jabłoński i Maciej Kimel zdobyli szczyt Chobutse (6680 m.n.p.m.) nową drogą na północno-wschodnim filarze. Nazwali ją "Just Breathe" i wycenili na M5 VI4 R/X, ma ona 1600 metrów deniwelacji. Droga została pokonana w stylu alpejskim.

01.10-10.11.2023 odbyło się zgrupowanie w rejonie Manaslu w Nepalu, w składzie Maciej Bedrejczuk, Paweł Karczmarczyk, Piotr Sułowski. Celem było przejście nowej drogi, na dziewiczym sześciotysięczniku, znajdującym się w okolicach ośmiotysięcznika Manaslu. Zespół oddał 2 próby na wcześniej wypatrzonej ścianie, o wystawie południowej, jednak ze względu na złe warunki w ścianie oraz ogromne ilości niezwiązanego śniegu, nie udało się przejść ściany.

Zaplanowane zgrupowania zagraniczne w Wadi Rum, w Jordanii zostały odwołane w związku z wydarzeniami na Bliskim Wschodzie – konsekwencje ataku Hamasu na Izrael i niestabilnej sytuacji politycznej w regionie.

03-10.12.2023 w Dolinie Kieżmarskiej w Chacie przy Zielonym Plesie odbyło się międzynarodowe zgrupowanie alpinistów zimowych z Polski, Słowacji i Słowenii. Była to wspólna akcja PHS i GM. Celem zgrupowania była wymiana doświadczeń, szkolenie, integracja kadry PHS oraz rozruch przed zimowym sezonem w Tatrach. Z założenia zespoły wspinaczkowe były mieszane, międzynarodowe. Kilka dni przed obozem nastąpił duży opad śniegu, co stanowi źródło zagrożeń

głównie lawinowych. W łatwym terenie to lawiny, a w pionowym świecie – zasypane zacięcia, rysy czy formacje połogie. Stopnie, chwytty i miejsca do osadzenia asekuracji, trudniej znaleźć. Wspinanie niejednokrotnie wymaga czyszczenia śniegu ze skały. Asekuracja w takim terenie jest bardziej wymagająca, a sama wspinaczka często bywa znacznie trudniejsza niż sugeruje wycena. Pierwszego dnia Wadim Jabłoński, kierownik PHS, a także aktywny uczestnik obozu, powitał zgromadzonych oraz przedstawił za pomocą fototopu, miejsca występowania zagrożeń lawinowych oraz rekomendowane linie wspinaczek i zjazdów. Każdy uczestnik obozu został zobligowany do wzięcia zestawu ABC lawinowego na wspinaczkę.

Choć warunki okazały się bardziej przychylne niż wynikało z prognoz, to zachować ostrożność, i nie podejmowano nieodpowiednich na te warunki trudnych wspinaczek, co zaowocowało dużą ilością pokonanych dróg (blisko 100 ukończonych dróg).

Wytyczono również kilka nowych dróg i wariantów, zarówno w masywie Małego Kieżmarskiego Szczytu, jak Małego Durnego Szczytu. Padły też najprawdopodobniej pierwsze zimowe przejścia.

Ponadto podczas obozu odbył się szereg szkoleń, warsztatów i prezentacji:

Szkolenie medyczne

Szkolenie z biwakowania w ścianie

Wykład dotyczący czytania warunków pogodowych, na podstawie zmieniających się okoliczności i samych prognoz

Prezentacja ze wspinaczki na Chobutse.

7.02.2024 Maciej Kimel i Michał Król wylecieli do Pakistanu z zamiarem dokonania pierwszego zimowego przejścia drogi British Route (VI, 5.10, A2, 1100 m) na południowej ścianie Trango Nameless Tower w Karakorum. Była to ich druga próba. W 2022 roku wyjątkowo trudne warunki pogodowe uniemożliwiły osiągnięcie celu. W tym roku skrajnie nieodpowiedzialne działanie lokalnej agencji zmusiło zawodników do odwrotu. Po załamaniu pogody, huraganowy wiatr zniszczył im mesę pozostawiając wspinaczy bez namiotów oraz żywności, jak również bez pomocy pracowników agencji. W tej sytuacji postanowili więc zakończyć akcję.

Na przełomie lutego i marca 2024 Paweł Hałdaś i Marcin Tomaszewski wyjechali na Alaskę, gdzie po dziesięciodniowej wspinaczce w stylu „zimowego big wall” powstała droga „Zimne wojny” w masywie Mooses Tooth. Długość drogi to 19 wyciągów, 980 m (730 m A3, M5, 250 m snow/firm 60-70 st.).

